
NOVÉ PÍSNĚ • II •

CÍRKEV BRATRSKÁ 1984

V roce 1974 jsme vydali „Nové písně“, sbírku písní ke společnému zpívání. Od té doby vzniklo mnoho dalších písní. Část z nich vám předkládáme v tomto pokračování. Většinou byly složeny u nás, menší část pak je převzata z různých cizích pramenů. Některé z těchto písní jsou již místně známé, ale teprve toto zveřejnění, byť omezené na vnitřní potřebu naší církve, jim dává možnost širšího použití.

Hudební notace zůstává táž jako v I. díle Nových písní. Uživatelé se musí spokojit s melodií a akordickými značkami, z nichž si zručnější doprovodci vytvoří sami doprovod na piano či na jiné nástroje. Jsme si však vědomi, že písně budou ponejvíce zpívány s doprovodem kytary. Jelikož na mnoha místech doprovázejí hudebníci, kteří se nespokojují s jednoduchou harmonizací, je tentokrát akordický doprovod bohatější. Nejnutnější pokyny k akordickým značkám jsou uvedeny na konci tohoto zpěvníčku. Dvojhlas, případně vícehlas, je vypsán tam, kde to autor požadoval, nebo kde taková úprava píseň zpestřuje a obohacuje. Děkujeme všem autorům za laskavý souhlas ke zveřejnění jejich skladeb i za pochopení pro drobné hudební a textové úpravy, které jsme v některých případech provedli.

Pisničkám, které vám tímto zpěvníčkem předáváme, přejeme, aby byly zpívány z upřímného srdce k Boží oslavě a k duchovnímu užítku zpěváků i posluchačů.

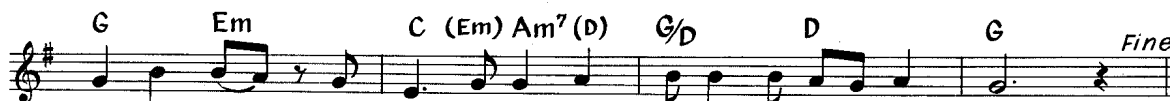
KOMISE PRO DUCHOVNÍ ZPĚV
RADY CÍRKVE BRATRSKÉ

1

L. R./Luboš Raus

DNES PÍ-SEŇ ZNÍ TI k chvále, náš Pa-ne, vždyť Tvá lás-ka

ve-de nás, je sná-mi stá-le, pokoj a radost dá - vá.

1. Tvá lás-ka by-la sná - mi, když jsme ješ - tě šli svou ces - tou,
2. Tvá lás-ka je tu sná - mi, šťastni jsme dnes z Tvé mi - los - ti,
3. Tvá lás-ka bu-de sná - mi, i když půj - dem ces-tou těž - kou,

Tys nás hledal, na-šel, spa - sil, ve -jdem bra-nou ne - bes - kou.
dá-váš nám své po-žeh - ná - ní, ve -deš ces-tou ra - dos - ti.
po - ve -deš nás, až pak jed - nou ve -jdem bra-nou ne - bes - kou.

2

Podle sv. Ambrože (339–397)/V. J. Kříž

A D E F#m D E A D E F#m

MÁ DUŠE BOHA VELEBÍ, chválu vzdává. Pánem je nejen na nebi,

D E⁷ A *Fine* D F#m Em A Em E⁷

bud' mu slá-va.

1. O - puš - tě - ní bu - dou slouiti lidem
2. Zfra - pe - ní a chu - dí vyjdou z ne - sná -
3. Až do prachu srá - žís mocné na trů -
4. Pro lačné stůl hoj - ný při - pra - ve - ný

A D G A A⁷

tvým. Po - ní - že - ným dá - váš vládnout krá - lov -
zí, bo - ha - tý a jis - tý sprázdnu od - chá -
nu, a od - ní - máš pyšným meč i ko - ru -
máš, žíz - ni - vým pak pl - ný ka - lich na - lé -

F#m/A# Hm⁷ Em B⁶ D/A Em A⁷ D (E⁷)

stvím, po - ní - že - ným dá - váš vládnout krá - lov - stvím.
zí, bo - ha - tý a jis - tý sprázdnu od - chá - zí.
nu, a od - ní - máš pyšným meč i ko - ru - nu.
vás, žíz - ni - vým pak pl - ný kalich na - lé - váš.

3

V. J. K./V. J. Kříž

Em Am⁹ Am⁷(Hm) Em D G Em (A⁹)

1. VÍTĚZI K POCTĚ ZPÍVEJME, vebme jej hned zrána. V radosti spolu
2. Obětí, kterou do - ko - nal tam na oltáři kříže, Kněz pravý Bohu
3. Anděla zhoubce ta - to moc srazila v jeho pyše. Nás vyvedla ven
4. Úzkostmi moře Ru - dě - ho prošli jsme v jeho síle. Beránek zve nás
5. Nám ve tmách září světla svit, bázeň zahání víra. Tvé jméno chválí

Hm C G/D Am⁷C E E⁷ Am D⁷ G/H Em Am⁷ D⁹ G

slavme dnes den vzkříšeného Pána. Radujme se, veselme se, chválu vzdá - vej - me!
nazpět dal, co držel světa kníže.
z po - ro - by fa - ra - o - no - vy říše.
k ho - sti - ně, oblečme roucho bí - lé.
Bo - ží lid, ó Tvůrce vše - ho - mí - ra.

4

Bohumir Toušek

E A/E E F#9 H7 E

SVATÝ, SVATÝ, SVATÝ, svatý Ho- spo- din, svatý, svatý

F#m7 E/G# (C#m) F#9/A# H7 E H D#m/A#

Ho- spo- din, Bůh vše- mo- hou - cí, ten, kterýž byl, a kterýž jest

H7/A (F#9/A#) (H7) E A G#m C#m H7 E

a kterýž při- chá- zí. Svatý, svatý, svatý Hospodin k nám lidem při- chá- zí.

5

P. N./Petr Nykodým

D A7/C# Am6/C H7

1. BYCH JA-ZY-KY LIDSKÝMI MLUVIL, jen krásná slova znal a
2. I kdybych byl proroctví schopn, ta- jem- ství všechna znal a

Em Em7/D A7/C# A D A7/C#

snad andělskou řečí svá ústa roz- vá- zal, však lásku kdybych neměl, co
vše na světě vědět i umět do- ka- zal, i kdybych víru měl, co

Am6/C H7 Em Em7/D A7 3 A9/H A7/C#

moh' bych k slovům dát? Jenom jak zvon bych zněl, kovem byl na- po- řád.
ho - ry pře- ná- ší, nic nejsem bez lásky, takhle to v Bibli zní.

D A Hm A/C# A7 Em/C G

Dávej nám ji, Pa- ne, každý den, co nás tu máš, dávej nám ji, Pa- ne, ať

Em A7 Hm (G/H) F#9/A# F# Em7 A7

s námi zůstává. Ať nám naše chladná srdce teplem prohřeje, vždyť

D F#m7 G A7 D

lás-ka je víc nežli ví- ra, víc než na- dě- je.

6

K. P./Karel Polanský

F C A⁷/C# Dm (B) Am C⁷/G F (Dm)

1. Ó, PA - NE, DÍ - KY za vzác - ný dar, že pís - ní
2. Tys, Pa - ne, láskou nás o - bla - žil a k so - bě
3. Tak v lás - ce své nám dej pře - bý - vat a v pís - ni

Gm/B Gm⁹ C⁷ F Dm Gm C⁷

smí-me Tě chvá - lit a tak v po - ko - ře před Te - bou můžeme stát, rač
po - zve - dl z pra - chu, a - by kaž - dý, kdo u - vě - ří v spasení Tvé, již
sí - lu svou skry - vej. Srdce o - chot - né, bez pý - chy, ke službě dej, dar

F/A Gm⁷/B C⁷ F F⁷ B (Gm) C

pro službu sí - ly nám dát. Dary ví - ry a lás - ky, na - dě - je
smr - ti se ne - mu - sel bát. zpě - vu nám za - cho - vá - vej.

C⁷ F F⁷ B C C⁷ A⁷/C# Dm A

v To - bě. Co ví - ce so - bě mů - že - me přát? Po - žeh - nej

B Gm Gm⁷ C F/C Dm Gm⁹ C⁷ F

nám, Pa - ne, po - žeh - nej nám, ať jen slá - vu Tvou ší - ří - me dál!

7

Marie Čančíková/Johannes Nitsch

D Hm G ^{1.} D

JEŽÍŠ JE CESTA, pravda i ži - vot, k Bohu jde, kdo Krista v srdci

Em A⁷/E ^{2.} Em A D Fine A D A⁷/C# D

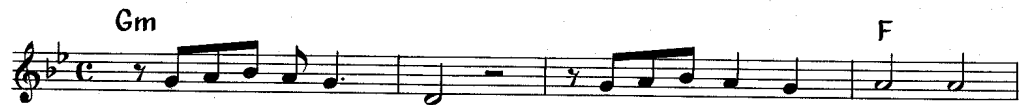

má. Krista v srdci má. 1. Ježíš je cesta a jinou ne - hle - dej,
2. Ježíš je pravda a jinou ne - hle - dej,
3. Ježíš je ži - vot, je život pro te - be,

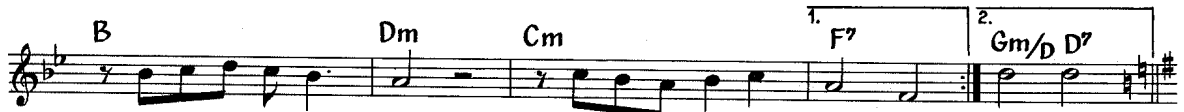
Hm/D Em A⁷/C# D G/H Em/H A⁴ A⁷

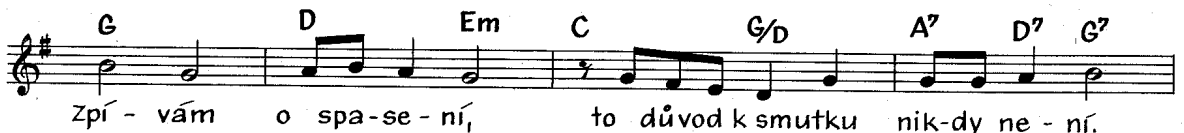
neboť k Otci do - jít nelze ji - nou cestou. Jemu děkuji, že tu cestu znáš.
jinde pravdy ne - ní, v slibu daném stojí. Jemu děkuji, že tu pravdu znáš.
kdo mu cele vě - ří, získá život věčný. Jemu děkuji, že ten život znáš.

1. PROČ BÁZEŇ V OČÍCH MÁŠ, když prázdným rukám zpí - vám,
 Hod - no - ty v mysli mě, mě - šec tvůj ne - na - sy - tí,
 2. Ži - tí se krátkým zdá, na konci když sám sto - jíš,
 Mě - šec ti radost vzal, od - chá - zíš sám a na - hý,
 3. Za - hod' tu bázeň svou, na - bí - zím ra - dost z dla - ní.
 Je - žíš tvůj trest už sňal, za - pla - til daň nej - vyš - ší.

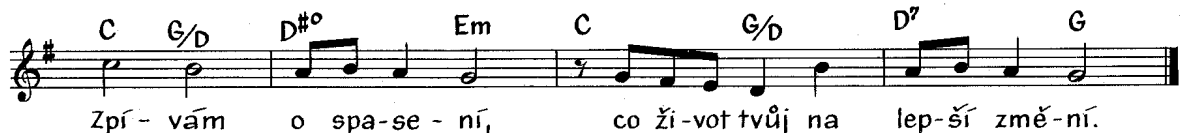

- nic z toho ne - vní - máš, vždyť i já stejně mí - vám.
 jen srdce u - přím - ně na misce vah za - sví - tí.
 a - ni den ne - zby - vá, o - pus - tit vše se bo - jíš.
 za co ses kdysi rval, to - mu teď zvoní hra - ny.
 Mi - nu - lost ne - váb - nou o - pust', ne - mys - li na ni.
 Zná tě můj Pán a Král, i tvé vy - zná - ní sly - ší.

- Zpí - vám o spa - se - ní, to důvod k smutku nik - dy ne - ní.

12

- Zpí - vám o spa - se - ní, co ži - vot tvůj na lep - ší změ - ní.

1. ZPÍVEJ DNES PÍSEŇ CHVAL tomu, jenž ti ži - vot dal. Vy - prá -
 2. Zvěstuj všem Bo - ží moc! Bůh jde li - dem na pomoc. La - za -
 3. Kež i tvá pí - seň zní ja - ko trylky skřivání! Mnozí

- věj li - dem všem, jak je velmi mi - lo - val. Pís - ní tou já - sa - vou za žeň
 ra vzkřísil zas, zahnal temnou smrti noc. Chválou vždy srdečnou pro - je -
 v ní u - sly - ší ra - dost - ně tvé vy - zná - ní. Zpívej dál v šíř i v dál: » Bůh nám

- bol i chmuru zlou, ať to ví celá zem: » Ježíš Pán je ví - tě - zem «.
 vuj mu vděčnost svou, vždyť i tys mrtvý byl, než tě Je - žíš pro - bu - dil.
 Sy - na da - ro - val, velmi nás mi - lu - je. Pouze v Kristu ži - vot je! «

10

V. V./Věra Vaisarová

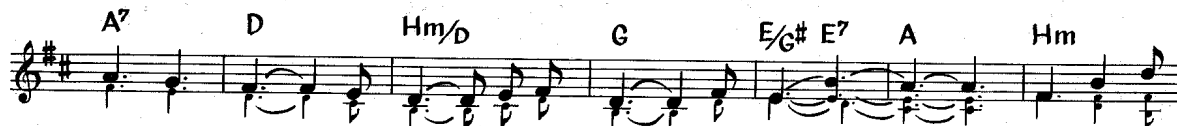
1. DEN JAK DEN toužím jít za Te - bou, být Tvo - jí, —
 2. Den jak den vidíš jen bí - du mou, buď se mnou, —
 3. Den jak den hojíš má zra - ně - ní, jsi se mnou, —
 4. Den jak den chceme jít za Te - bou, být Tvo - jí, —

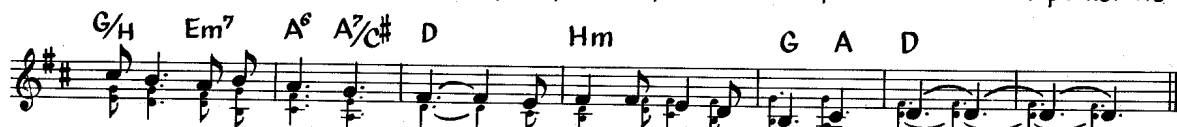
- Pa - ne můj ———. Být jen stín, v Tobě žít, du - ší
 Pa - ne můj ———. Tou - hu mám s Tebou žít na ko - le -
 Pa - ne můj ———. Sí - lu mám konat své spa - se -
 Pa - ne náš ———. Slou - žit všem, a - by též mohli

- svou být Tvojí, Pa - ne můj. ———. Lá - ko Ty věčná, s námi
 nou, buď se mnou, Pa - ne můj. ———.
 ní, jsi se mnou, Pa - ne můj. ———.
 žít, být s Tebou, Pa - ne náš. ———.

- zů - stá - vej a dej pokoj svůj všem nám, ——— v po - kor - ně

- prosbě ruce spí - ná - me, Ty skloň se mi - los - ti - vě k nám. ———

11

V. a P. Javorničti/Karen Lafferty

1. HLE - DEJ NEJDŘÍV BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ, co mu ná - le -
 2. Pou - hým chle - bem hlad nenasytíš! Bo - žím slo - vem
 3. Věr - ně pros a odpoví ti Pán, hle - dej, na - lez -

- ží! Os - tat - ní Bůh dá ti, o tvě nouzi ví, ha - le - lu, ha - le - lu - ja!
 jen! svou duši lač - ní - cí u - spo - ko - jít smíš,
 neš! Pak dveře o - tev - ře před tebou on sám,

D F#m G D/A G D/A A A7 D F#m G D G/H D/A A7 D

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu, ha - le - lu - ja!

12

C. Malan, přel. K. Trusina/Nápěv z 18. stol.

D F#m G D A F#m E7/G#

1. PA - NE, DNEŠEK JE DEN CHVÁLV, dnes Ti chceme dě - ko -
2. Pa - ne, dnes zvlášť dě - ku - je - me za Tvé e - van - ge - li -
3. Pa - ne, dnes ať nám všem za - zní slo - vo, kte - ré po - má -
4. Pa - ne, dnes je to - lik li - dí, co ne - vě - dí ku - dy
5. Pa - ne, dnes tou - ží - me vě - dět, na čem nej - víc zá - le -
6. Pa - ne, na - plň pravým mírem srd - ce své - ho stvo - ře -

A7 D G (D/F#) Em A7 D/F# G A A7 D

vat, rá - di bychom vy - zpí - va - li dík za to, že nás máš rád.
 um. Dej, ať ne - zů - sta - ne ně - mé, ať po - tě - ší kaž - dý dům.
 há. Těm, kdo zdo - lá - ni jsou báz - ní, ať se vrá - tí od - va - ha.
 kam. Dej, ať as - poň na krok vi - dí, ať ni - kdo z nich ne - ní sám.
 ží. U - kaž nám, co po - třeb - ně je a co je jen při - tě - ží.
 ní, ať nás hřích už v světě šířem Tvo - ji vů - li ne - změ - ní.

13

Přel. S. Verner/St. Leddy

G C G/D Am7 G

2. HAL - LE LU - JAH, slavme Be - rān - ka, vždy Hal - le -

1. Slavme Be - rān - ka, On tíž muk za nás vzal. Slavme Be - rān -

Em7 A7 D7 G G7 C

lu - jah, slavme Be - rān - ka, Hal - le - lu - ja, slavme Be - rān -

ka, jenž lot - ru milost dal. Slavme Be - rān - ka, jenž zemřel pro můj

Am7 D7 unis. G/D Em Am7 D7 G C G

ka, hřích, buď slaven Be - rā - nek, Bůh náš, On je Král!

14

B. S./Basilea Schlinková

1. JE - ŽÍŠ JE VÍ - TĚŽ nad vi - na - mi mý - mi,
 2. Je - ŽÍŠ je ví - těž nad hříš - nos - tí mo - jí,
 3. Je - ŽÍŠ je ví - těž nad mou ne - věr - nos - tí,
 4. Je - ŽÍŠ je ví - těž nad mou ne - dů - vě - rou,

vy-svo-bo-dil mne, vy-svo-bo-dil mne, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja.

15

Přel. V. a P. Javorníči/Max Dyer

1. PÍSEŇ ZNÍ, píseň zní, jak náš je dobrý Pán, píseň zní, píseň zní, jak náš
 Refrén: Ha-le-lu, ha-le-lu-ja, slá - va, On je Pán, ha-le-lu, ha-le-lu-ja, slá -
 2. Jenom On, jenom On chce dát ti svobodu, jenom On, jenom On chce dát
 3. Jenom s Ním, jenom s Ním ty mů - žeš zvítězit, jenom s Ním, jenom s Ním ty mů -
 4. K Němu pojd', k Němu pojd' a s ná - mi vyznávej, k Němu pojd', k Němu pojd' a s ná -

je dobrý Pán, píseň zní, píseň zní, jak náš je dobrý Pán, ha-le-lu-ja, slá-va, On je Pán!
 va, On je Pán, ha-le-lu, ha-le-lu-ja, slá - va, On je Pán, ha-le-lu-ja, slá-va, On je Pán!
 ti svobodu, jenom On, jenom On chce dát ti svobodu, svo-bod-ným ty stát se můžeš s ním.
 žeš zvítězit, jenom s Ním, jenom s Ním ty mů - žeš zvítězit, ví-těz-ství nad hříchem On ti dá.
 mi vyznávej, k Němu pojd', k Němu pojd' a s ná - mi vyznávej: Kristus Pán je Pánem ta-ké mým.

16

Refrén

JAKO SLUNCE JE BOŽÍ LÁŠ-KA, všechno prozáří o - ko - lo nás.

1. Dej i ty své srdce Pá - nu, chce ti dát víc, než co můžeš chtít.
 2. Hřích nikdy tvůj mezi te - bou a tvým Pá - nem ať ne-tvo-ří stín.
 3. Dej ta-ké lás - ku tu dá - le i tam, kde tě ni - kdo ne-má rád.

Coda

(nás.) Láška prozáří vše ko-lem nás.

Coda od \oplus při opakování refrénu
 Refrén před Codou je možné zpívat jako
 zhlasy kánon (nástup po jednom taktu).

17

V. V./Věra Vaisarová

D A/C# C G/H A D

1. V TICHÉ KRAJE s nebe sestoupil Ježíš, Boží syn. Jak
2. Vesmír věčný, svět nekonečný, hříšných li-dí proud. Bůh

G D/F# A⁷/E A F# Em⁹ A D Hm G/H

dí-tě malé, On Syn Krá-le, ve chlévě se na-ro - dil. V té noci temné
srdce hojí, v lásce svo-jí nenechá je za-hy - nout. A proto Syna

A F# Hm G A⁷ D Em⁷ F#/A# Hm

hvězdy zář svého dal pastýře k jeslím do-ve-de. Andělských sborů slyší hlas:
do jeslí prostých ta-ké mně, když chudým dí-tě-tem se stal

G D/F# A D G D/F# A/E D G A

Syn Boží přišel pro te-be. Jen Boží lás-ka nádherná každému pokoj
Král narozený v Betlémě.

D/A A⁷ G D/F# A/E Hm/F# D/F# G A⁷ D

vrá - tí, přišla jak vločka sně-ho-vá v tichý čas vá-noč - ní.

18

V. V. - M. Čančíková/Věra Vaisarová

F#m Hm F#m C#

1. PÁR BÍLÝCH POZDRAVŮ dává svět za ok - nem,
2. Prázd - ně co by-lo dřív, nad míru na-pl - ní -

F#m Hm F#m/C# C# F#m

schoulená země zní nád-her-ným vánočním cho-rá - lem.
Bůh nejen tajemství od-kry - vá, dá víc než zna-me - ní.

A G#° F#m⁷ C# D

Pár bílých pozdravů na vločkách sně-ho - vých, přikryje
Král slá-vy nemešká, koná své spa-se - ní. Jen v chudých

(D#°) E (F°) F#m C# F#m A Hm

ne-čis-tá ú - do - lí jak láska lid-ský hřích. Ó, Bo-že
jeslích měl právo žít, nám život za-chrá - ní.

F#m/C# E E7 A C#7 F#m D

náš, vládneš od vě - ků. Je-di-ný tvůrce jsi

Hm (G#°) (C#°/E#) D#°/F# 1. C# F#m 2. C# F#m

po - ko - je, život věčný dáš člo - vě - ku. člo - vě - ku.

19

V. V./Věra Vaisarová

D A G H7

1. ZPÍVÁM SI PÍ - SEŇ zimní, když má země u - sí - ná,
2. Zpívám si pí - seň jar-ní, když vá - nek čechrá sad,
3. Zpívám si pí - seň let-ní, když dozrává zlatý klas,
4. Zpívám si pí - seň pestrou, pod-zim jí také zná,

Em7 F#m Hm G°/H A7 D

a šatem něžným, bí - lým svou krásu při - kry - vá. Jak málo dí - ků,
třešňový kvítek bí - lý chce krásu u - ká - zat. Zpívá si se mnou
a potok s vonným kví - tím po-zve-dá k chvále hlas. Má píseň v horkém
když barvy stromům v le - se tak štědře roz-dá - vá. Hospodář sklí - zí

A G H7 Em7 F#m Hm

Bo - že, tvé dílo ve - le - bí za čisté bí - lé kra - je,
slavík tu píseň má - jo - vou, v ní Boží lás - ku chvá - lí
lé - tu ze - le - nou stráňí zní a moje srd - ce tou - ží
plo - dy, jimž Pán Bůh uzrát dal, celý rok za tu lás - ku

G°/H A7 D (D) F#m G° A7 Em7

za hvězdy na ne - bi.
pod modrou ob - lo - hou. Ot - če náš, který jsi v nebi,
až k nebi le - tět s ní.
chci zpívat píseň chval.

A7/E (C#°/E) (E°7) G/D A7/C# D Hm Em A7 D

slyš našich dí - ků hlas. Ty svoje dí - ky v pé - či máš, spasení své jim dáš.

1. PAS - TÝ - ŘI STÁ - LI NA STRÁŽI, hlí - da - li stádo své. Tmou
 2. Hned k Betlěmu se vy - da - li, ve - se - le spě - cha - jí. A
 3. Ti pas - tý - ři to u - mě - li dě - řát - ku chválu vzdát, i

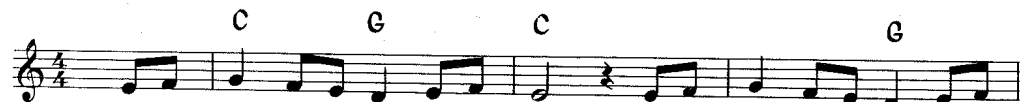
hvězda nāh - le za - zá - ří a na ces - tu je zve. Jen
 Spa - si - te - le na - še - ho tam svorně hle - da - jí. Jím,
 když se mož - ná ně - ko - mu ma - lé jen moh - lo zdát. My

pojd' - te k městu Bet - lé - mu vzdát chvá - lu Ot - ci věč - ně - mu. Zro -
 pod - le sli - bū ne - bes - kých, je dí - tě v plénkách na jeslích.
 ví - me, že v něm při - šel k nám náš Spa - si - tel a Pán Bůh sám.

dil se slá - vy Král, buď Bo - hu čest, chvála na vý - sos - tech!

1. NA SLÁ - MĚ USTLÁNO v chlévě má, nikdo si chudoby ne - vší -
 2. Kdo chu - dým ze srdce roz - dá - vá, nad zla - to stokrát víc zís - ká -
 3. Ví - ce je po - sled - ní halěš dát, než z měsčů ti - sí - ce li - to -

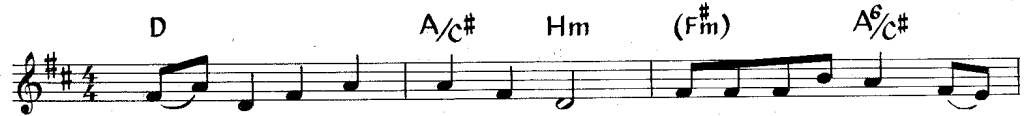
má. Lid če - ká na krále, na je - ho mocný zjev, zatím jim za zá - dy chudý
 vá. Snáze se velbloud prý do dve - ří protáhne než bo - hác království Bo - ží -
 vat. U - pros - třed marných slov činům se ne - da - ří, láska se musí žít, láska

se narodil, který má královskou v žilách krev.
 ho dosáhne, s pe - ně - zi před branou zů - stá - vá. Ja - ko zr - no hořčičně,
 se netváří, není vždy zlato, co leskne se.

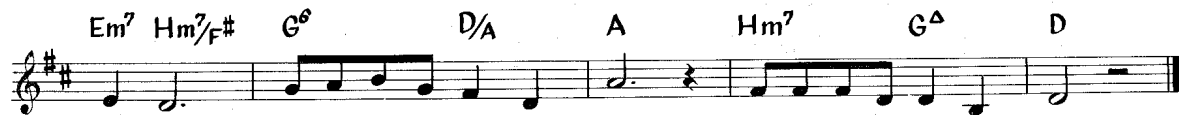
skromně v ů - stra - ní, roste Bo - ží království bez u - ví - tá - ní.

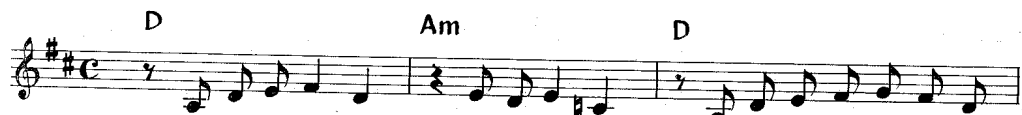
1. ZNĚ - JÍ ZVO-NY v srd-ci nám, že je zvo-lil za svůj
2. Zně - jí zvo-ny ra - dos - ti v Je-ží-šo-vě blíz - kos-
3. Zně - jí zvo-ny ze všech stran: tichý při-šel ne - bes-
4. Slá - va Bo - hu na ne - bi, pokoj lidem na ze -

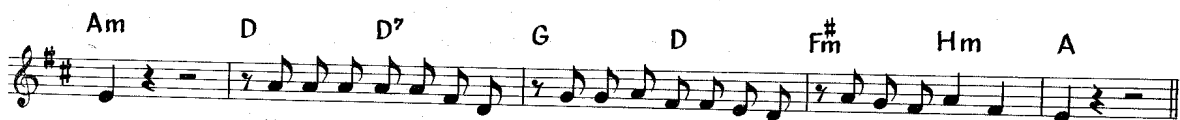
chrám On, jenž poslán byl nám z ne-be, přišel na-vští-vit i
 ti. Ho-to-va jsou srd-ce pros-tá přijmout ne-bes-ké - ho
 Pán. Za-ple-sa-li všichni hříš-ní, od-vrā-ti-li se jen
 mi, v lidech za-lí - be - ní Bo - ží! Pro-tr-hā-no vi - ny

te - be, o-tev-ří mu do - ko - řán: Spasitel i to - bě dán.
 ho - ta. O-tev-ří mu do - ko - řán, Spasitel i to - bě dán.
 pyš - ní, a-le z ne-be an - dě - lé, zpí-va-li mu ve - se - le.
 hlo - ží, znějí zvony ze všech stran: Spa-si-tel i to - bě dán.

1. ZAS V NOVÉ SÍ - LE povstáváme, ze tmy nás bu-dí ti - chý
2. Čer-ná noc hříchů po-mi-nu-la, za-sví-til se nám jas-ně
3. Náš Pán vstal z hrobu, slavný ví - těz, kéž ta-ké z hříchů vstá-vá-

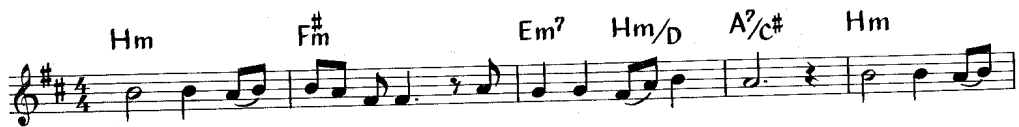
svít. Čekáme rozednění, vítězné světlo denní, s Kristem chcem vítězit.
 Ten, jenž je sám žhavé slunce, Slunce spravedlnosti, slavme ten slavný den!
 me. U Boha odpuštění, v lítosti každodenní život svůj hle-dá - me!

Divný to boj byl: život se smrtí krutě se u-tká-va-li v něm.

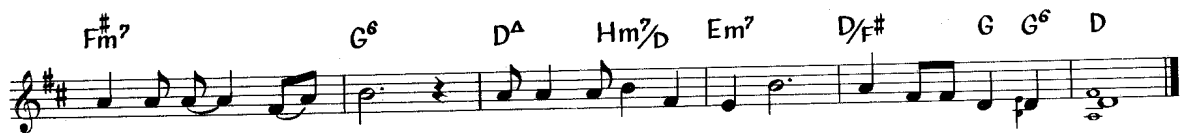
Jak slavná zpráva: Po třech dnech stal se život nad smrtí ví - tě - zem.

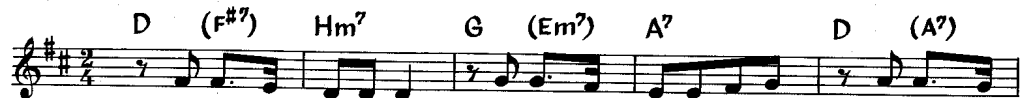
1. TVĚ STÍNY, GETSEMANE, i úzkost do-bře znám, když v slzách
2. A kdy-by snad tě tísni se prudce vzepřel cit, hned je tu,
3. Trn právem patří hloží a tvrdost ka-me - ni, když na -lez-
4. A kaž-dá slza svědčí, že svět by ztracen byl, kdy-by tu

- o samotě za no - ci pro-dle - vám. Však z temnot Getsemane si
 kdo chce zradit i kdo chce za-tra - tit.
 zly své místo i v dí - le spa-se - ní.
 opuštěnost Syn Bo - ží ne - pro - žil.

- ú - tě - chu vzít smím, že Bůh je v strasti se mnou, jak byl se Synem svým.

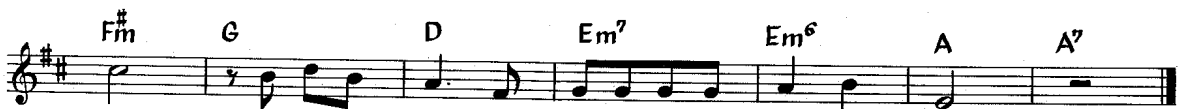
1. NEPŮJDU HLEDAT HROB a ká-men od - va - le - ný. To vím, že
2. Víím, že můj ži - vý Pán vy - lo - mil os - ten smrti, s Tebou je,
3. S Tebou je Ot - če náš, proto je navždy s námi. Jen ten, kdo

- už můj Pán me - zi mrt - vý - mi ne - ní. pro nás vrá - tí. Kdyby Pán
 Ot - če náš, jednou se zmr tvýchvstání.
 Te - be má, ví, co je

- Je - žíš ne - byl živ, nedal nám prožít blí - kost svou, by - la by

- smrt, čím kdysi dřív, a my jen truhlou prázdných slov.

Zpívá se v pořadí: 1. a 2. sloka, refrén, 3. sloka, refrén a končí se 3. slokou.

26

Samuel Verner/Ralph Carmichael

1. DÁV-NO TO JIŽ, ta-ké da-le-ká zem, kříž - že z dřev drsných tam
2. On vi-ny mě smyl a sňal bez-na-děj, hněv Bo-ží od-vrá - til,

ko - blo-ze ční. Tam visel muž bez nářku jak něm, sám bez viny ú-mí - ral
dal lásky smír. Těm lidem prá-vě, kdo bodli Její, On smí-re-ní na-bí - zí,

vo - puš-tě-ní Na ten kříž pomyslit, to až dr-tí, ty ruce pro-bi-té a
pro život smír. kříž pomyslit, to až dr-tí, to

na čele krev Na měl jsem být já, já hoden smrti, teď trestu prost jsem svo-bo-den, svo-bo-den.

27

Z němč. přel. Zd. Coufal/Angl. nápěv

1.-4. DÍ - KY, PA - NE, DÍ - KY ! Dí - ky, Pa - ne, dí - ky,

1. dí - ky za Tvě o - svo - bo - ze - ní ! A - no, Ty jsi pravda,
2. nad smrtí že, Pa - ne, ví - tě - zíš ! Vstal jsi, Pane, z mrtvých,
3. nad strachem že, Pa - ne, ví - tě - zíš ! Vstal jsi, Pane, z mrtvých,
4. ná - si - lí že, Pa - ne pře - má - háš ! Vstal jsi, Pane, z mrtvých,

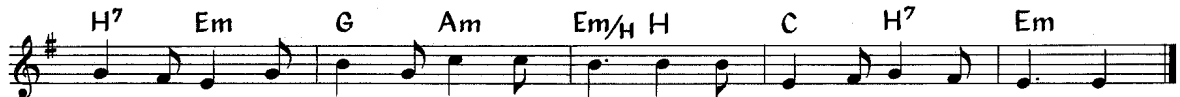
a - no, Ty jsi pravda ! Dí - ky za Tvě o - svo - bo - ze - ní !
no - vý ži - vot dá - vaš. Než - li smrt jsi vždycky moc - něj - ší.
na - dě - ji všem dá - vaš. Než - li strach jsi vždycky moc - něj - ší.
ke svo - bo - dě ve - deš. Nad ná - si - lí vždy jsi moc - něj - ší.

28

Přel. M. Slezák /M. B.

1. JE - ŽÍ - ŠI, KRÁ - LI, sám jsi stál, tví přá - te - lé jsou
2. Je o - puš - tě - na du - še tvá, jen an - děl s ne - be
3. Kde zů - sta - li tví přá - te - lé? Tě o - pus - ti - li
4. Tvou lás - ku ží - há zkoušky žár, ne - ní, kdo by ti
5. Tvá lás - ka tou - ží slou - žit nám a pře - ce zů - stal

- o - po - dáí, jich víc - ka spá - nek tí - ží. Tak sám jdeš k svému kří - ži.
 po - má - há ti nést, co lás - ku tí - ží. Tak sám jdeš k svému kří - ži.
 v chvíli zlé, když sa - mo - ta tak tí - ží. A sám jdeš k svému kří - ži.
 po - má - hal, tak ve - li - ce to tí - ží, že sám jdeš k svému kří - ži.
 jsi tak sám. Dej sí - lu, strach když tí - ží, jít s te - bou k tvému kří - ži.

29

Ivana Kultová/Bohumír Toušek

1. UŽ JSME ZASE NEPROSPĚLI, zas nám píšeš pět, ko - lík ješ - tě ve Tvé ško - le
2. Před poslední konferencí jednou budem stát, ne - bu - de už žádná možnost,
3. Zkoušej nás, ať vysvědčení ne - tře - ba se bát, radostně ať můžem prázdnin

- zbý - vá pro nás let?
 žád - ný re - pa - ráť. Pro - to chcem se pil - ně u - čít, do - kud zbý - vá čas,
 jed - nou u - ží - vat.

- čas - ně vstávat, pozor dávat na každý Tvůj hlas, čas - ně vstávat, pozor dávat na každý Tvůj hlas.

30

Samuel Verner/Bohumír Toušek

- PŘÍ - JDE JEŽÍŠ - přichází, jit - řen - ka ho pro - vá - zí. 1. Ráno dlouho do svítání,
 2. Světlo v něm i oheň máme,
 3. Krátká chvíle, On hned za ní,

- a - le On se vlídně sklání, vi - dí na - še lam - py tmou, ať se dveře o - tev -
 nikde venku nehledáme. Blízko On, už na ces - tě, při - poj - te se k ne - vés -
 v něm již není zameškání, On jde jas - ně pro - ti tmám, své - ho světla při - dá

Em Am H⁷ Em Am H⁷ Em

rou!
stě!
nám.

Již je blíz-ko Je - žíš, již je blíz-ko Je - žíš!

31

Samuel Verner/Kurt Kaiser

Dm A⁷ Dm F⁷/C B⁴ C⁷ F Dm Gm C⁷

1. PRO MNE TĚŽ, a-no, pro mne těž, pro můj ú-těk od Je-ží - še dřív, cestu k Bohu blíz razil
2. Pro mne těž, a-no, pro mne těž ži-vot ů - na-vy šedý jen byl. Radost hledal jsem v hnutí
3. Pro mne těž, a-no, pro mne těž Ježíš vstal z hrobu, je věčně živ, na mne hledí jen s láskou

Dm D⁷/F# Gm⁷ Am⁷ Dm B C⁷ F Dm Gm A⁷ Dm D⁷

jeho kříž, dal mi šťastný den, ten div!
dychtivěm, všude boj mne o- hro - zil.
usmířen, dal mi

Jen jsem ztrácel marný ži - vot ně-kdej- ší, teď

Gm A⁷ 3 Dm B⁷ Dm/A Gm⁷ A⁴ A 3 Gm⁷ Am⁷ Dm

v každé chvíli žít smím v Bohu svém život nej-lep-ší. šťastný den, ten div!

32

Daniel Kaleta/Tradicional

D A⁷ D G

PÁN BŮH MÁ I TEBE RÁD, chce ti dát — můžeš si

D D⁷ G D/A A⁷ D Fine

přát. Ve své lásce k člověku, v své mi - lo - sti ke světu Pán Bůh odpuštění chce dát.

A⁷ D A⁷ D D⁷

Hřích si zasluhuje smrt, to každý z vás snad ví, člověka bez hříchu na ce - lé ze-mi ne-ní
Pán Bůh poslal svého Syna na zem mezi nás, a-by by-la smyta vi-na, láska kvetla v nás.

G D/A Hm F#m A⁷ D

a proto jsme bez vý-jim-ky všichni ztraceni, však Bůh na-bí-zí spa-se - ní.
Pán Bůh poslal svého Sy-na, by na kříži mřel a tím ne-be nám o - te - vřel.

C Dm Em Am C

1. LÁSKA, KTEROU JEŽÍŠ DÁVÁ do srdcí věrným svým, láska je, jež
2. Lás-ka lidská ne-vy-dr-ží, však Boží zů-stá-vá, přišla v ní na

Dm Em Am F Em F

ne-u-stá-vá, láska k dobrým i zlým, láska, kterou žádná bouře ne-mů-že
zemi spása, zazpívej: Ho-sa-na! Je-žíš, který svojí láskou o-čí-s-til

Am F Em F G⁷

u-ha-sit, lás-ka mocná ja-ko o-heň, láska, jež ve-lí žít.
lidský hřích, láskou chce své srd-ce změnit, přijmi ho, budeš žít.

C Em F G C

Lás - ku ti na-bí - zí náš Bůh a Pán, ten, který

Em F Dm G⁷ C

na kří - ži svůj život dal z lásky své k nám.

C F Em/G F/A G C

1. ZPÍ-VEJ, že lásku a Boha znáš a že Bůh tebe zná.
2. Zpí-vej a dí-ky vzdej každý den, že Bůh ti tolik dal.
3. Já - sej, že pokoj a radost máš, co nemůže dát svět.

Am Em F/A (Dm/A) G C

A když se zlé-ho cos přihodí, On že tě po-zve-dá. Zpívej mu
On za tě svůj život po-lo-žil, na kříži u-mí-nal. Z lásky své
I když se tma z mraků nakupí, slunce smíš uvidět. Tím je ti

Am⁷ Em/G F⁶ C/E Am/E Dm G⁷ C

žitím svým, zpívej, že On dal ti jistotu, radost a smytí vin.
ú-žas-ne dá ti moc, bys k slávě Jeho žil, než pohasne tvůj den.
Ježíš sám. Chránil své již za dnů potopy, pomoc dá také nám.

35

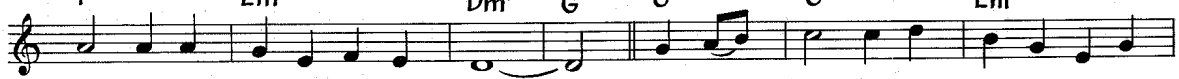
G. K./Grašyna Kaletová

C Em⁷ F^Δ Em⁷/G

1. a 3. JEN SE DÍ - VEJ na ptáčky, je-jich přá-ní Bůh zná, ty jsi
2. Hle-dej krá-lov-ství Bo-ží, Bůh chce být krá-lem tvým, chce ti

F^Δ Em⁷ Dm⁷ G G⁷ C Em⁷

víc než-li o-ni, ří-ká Pán. Ne-zou-fej, vždyť tvůj ži-vot má ve
dát od-mě-nu, jsi je-ho syn.

F^Δ Em⁷/G F C/G G⁶ G⁷ C

svých ru-kou Pán, jíst i pít dá ti O-tec, rád tě má.

36

Přel. Zd. Svoboda/Fritz Müller

Em D Em H Em D Em

1. PROČ ZVYKLI JSME SI snadno žít a má-lo pře-mýš-let, oč
2. Bůh při-šel v Kristu na dotek, jak má-me dě-ko-vat? Kdo
3. Kdo o Bo-hu jen vy-prá-ví a ne-splá-cí mu dluh, ten

D Em H Em D Em G D

v budoucnosti má nám jít a jak se změnil svět?
po-znal, že je Kristus rek, ten u-mí dí-ky vzdát. Proto přemýšlej, proto díky vzdej
o ta-jem-ství sot-va ví, že v bližních čeká Bůh.

C C⁷ H⁷ Em C Em C Em Hm Em

a všem lidem pomoz rád. Zkus jednou vážně ví - ru brát, člo-vě-kem se stát.

37

E A E/G[#] C[#]m⁷ F[#]m⁷/A

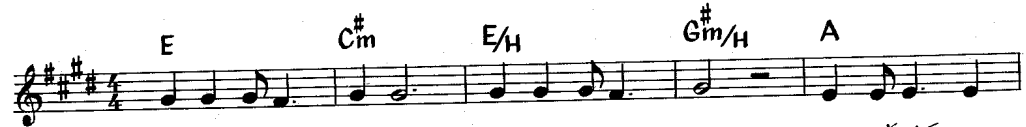
POJĎ A VZDEJ chvá-lu svou to - mu, jenž se na-ro-
Pojd' hle - dat, pojd' na - lézt, v Bet-lé - mě se na-ro-
Pojd' a slyš, pojd' a znej, při-šel již tvůj Spa-si-

H⁷ E E⁷ A E/G[#] C[#]m⁷ H E

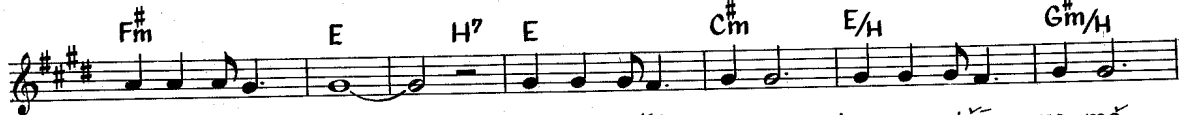

dil, pojd' a vzdej chvá-lu svou, ha - le - lu - ja Je - ží - ši.
dil, pojd' hle - dat, pojd' na - lézt, po - klo - nit se Je - ží - ši.
tel, pojd' a slyš, pojd' a znej, srd-ce své dej Je - ží - ši.

38

1. KDO JE JEŽÍŠ KRISTUS? Chceš ho také znát? On už dáv-no,
2. V lidském těle při-šel na svět mezi nás Syn Boží jak
3. Je-žíš musel zemřít, tr-pět na kří-ži, kvůli nám tak
4. A - le třetí den pak za-se z hrobu vstal, dost lidí ho
5. Jmé-no Je-žíš mož-ná nic ti ne-ří - ká, v hlavě fů-ru

- dávno tě má rád. Je - mu patří ne - be, je - mu patří ze - mě,
 pře-vle-če-ný král. A - le hluchý k slovům, sle-pý ke všem di-vům,
 těž-ce u - mí - ral. A - no, tak nás měl rád, že za naše vi - ny
 potom pot-ka - lo. Každý, kdo ho po-znal, bez dechu jen zí - ral,
 pochybností máš. On však v tuto chví-li mů-že o-žít v to-bě,

- dešti dá - vá pršet, slunci hřát. On tě má rád, on tě má rád,
 ne - vě - ří - cí svět se mu jen smál.
 bez reptání trest sám od - py - kal.
 jak pohádka se mu to zdá - lo.
 když ty svůj mu život pře - ne - cháš.

1. ži - je ve mně, chce i v to - bě žít. 2. ži - je ve mně, chce i v to - bě žít

39

1. PO-KÁ - NÍ ČIŇTE, blízko je království, po - ká - ní čin - te,
2. Poz - ná - te pravdu, pravda vás vy - svo - bo - dí, poz - ná - te pravdu,
3. Kdo vě - ří v ně - ho, bude mít ži - vot věč - ný, kdo vě - ří v ně - ho,
4. Přij - mě - te lás - ku, láska vás pro - mě - ní, přij - mě - te lás - ku,
5. Přij - mě - te Du - cha, bu - de - te svědkové, přij - mě - te Du - cha,

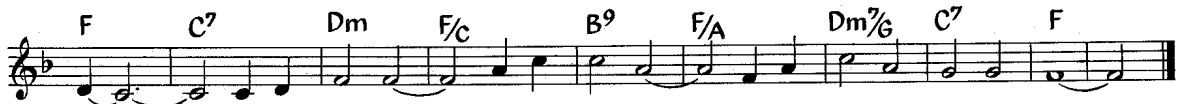
- blízko je království, blízko je království Bo - ži, blízko je království Bo - ži.
 pravda vás vysvobodí, Ježíš vás vy - svo - bo - dí, Ježíš vás vy - svo - bo - dí.
 bude mít život věčný, Ježíš dá ži - vot věč - ný, Ježíš dá ži - vot věč - ný.
 láska vás pro - mě - ní, Ježíš vás láskou pro - mě - ní, Ježíš vás láskou pro - mě - ní.
 bu - de - te svědkové, bu - de - te sy - no - vě Bo - ži, bu - de - te sy - no - vě Bo - ži.

40

V. J. Kriz/Tradicional

Refrén KDO MNE Z POUT MÝCH ven vy - vo - dí, kdo ta pou - ta od - stra -
 1. Být jak strom, co plo - dy ne - se, nejen lis - tí pro krá -
 2. Být jak dům na skále pev - ně, ja - ko ma - ják na mo -
 3. Pramen ži - tí někde na - jít, neznať, co je ú - na -
 4. Kdybych pro - nik' do a - to - mu, kdybych lí - tal na mě -

ní ? Jenom lás - ka vy - svo - bo - dí, láska bá - zeň vy - há - ní.
 su. Být jak strom, co ne - o - hne se, ne - bo - jí se ne - ča - su.
 ři, s kterým a - ni příval ne - hne, když se na něj o - bo - ří.
 va, třeba sám, dál pravdu há - jít, i když prá - vě pro - hrá - vá.
 síc, ja - ko an - děl mluvil k to - mu, lásku ne - měl, ne - jsem nic.

41

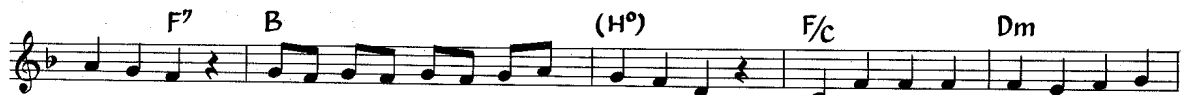
Upravený spirituál

1. O - TE - VŘE - TE BRÁNY hradeb kamenných, o - te - vře - te brány hradeb
 2. Pozdvihněte svoje srdce zna - ve - ná, po - sil - ně - te kle - sa - jí - cí

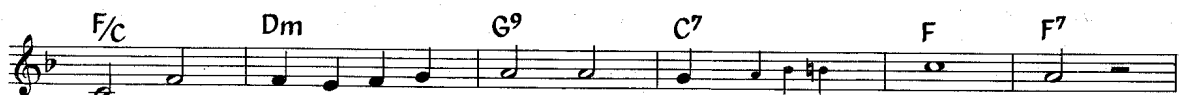
srdcí svých, o - te - vře - te, a - by mo - hl dál, nechte všeho, nechte obav,
 ko - le - na, o - te - vře - te, a - by mo - hl dál, ne - ní do - ba k spánku, je čas

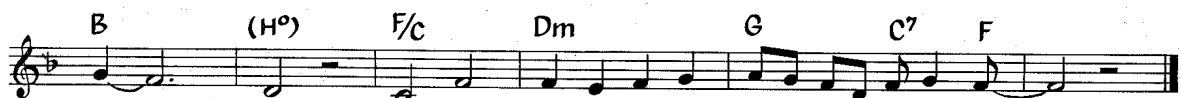
starostí, připravujte cestu je - ho království, připravujte cestu, a - by
 nabrat sil, po - mi - nu - la noc a den se při - blí - žil, připravujte cestu, a - by

ve - jít mohl slá - vy Král. (to kvůli) Krá - li, Krá - li

při - prav kaž - dý cestu, ces - tu svou, (to kvůli) Krá - li,

Krá - li na - prav kaž - dý ces - tu, cestu křivou, cestu zlou.

42

Z angl.

Hm F#m Hm Hm⁹ F#m

1. CHVAL PÍSNÍ Pá-na Je-ží-
2. Pán nad smr-tí je ví-tě-
3. Ne-be i ze-mě On je

1. Chval pís-ní Pá-na Je-ží-še!
2. Pán nad smr-tí je ví-tě-zem.
3. Ne-be i ze-mě On je Pán.

Hm D A Hm⁷ F#m Hm F#m

še!
zem.
Pán.

Pěj: Ha-le-lu-ja! Ha-le-

- Chval pís-ní Pána Je-ží-še!
Pán nad smr-tí je ví-tě-zem.
Ne-be i ze-mě On je Pán.
- Pěj: Ha-le-lu-ja!

G D *coda* Hm F#m Hm

lu-ja! Chval pís-ní Pá-na Je-ží-še!

- Pěj: Ha-le-lu-ja! Chval pís-ní Pá-na Je-ží-še!

43

K. P./Karel Polanský

D A⁷ F#m Hm D/A G A

1. PANE, TY JSI ve svých slibech stálý, pravda Tvá na věky pře-tr-vá!
2. Pro kaž-dě-ho, kdo volá, čas mí-váš, kaž-dě-mu, kdo prosí, po-má-háš.
3. Dary světla, po-ko-ry a lás-ky kež nás spojují v je-di-ný kruh,

G D (D⁹) Em⁷ A D/F# G (A⁷) D A/C# Hm (F#m) G A⁷ D

- Ty jsi Pán nad pány, lidem svým čekáný, přijď k nám, ó Pane náš, přijď k nám, ó Pane náš.
Tomu, kdo uvěří, ruka Tvá uštedří dary pře-bo-ha-tě, dary pře-bo-ha-tě.
kde bys Ty středem byl a zdrojem našich sil. Ved' nás Tvůj svatý Duch, ved' nás Tvůj svatý Duch.

44

T. N./Tomáš Najbrt

NAVRAŤ SE K OT - CI, při - te - li, pojed', někdo se modlí,
 Hlas Boží vo - lá, ne - od - klá - dej, někdo se modlí,
 za te - be modlí. Již nechod' dě - le po cestě hří - chu, někdo se
 za te - be modlí. Je - ho se láskou po - ko - řit dej, někdo se
 modlí, za te - be modlí. Kdosi tě mi - lu - je, ať jsi, kde
 modlí, za te - be modlí. A když snad zmáhá tě tí - ha vin
 chceš, den za dnem modlí se, kamkoliv jdeš, abys už nebloudil,
 tvých, po - klek - ni v modlitbě, vyznej se z nich, mi - lo - sti řeka tvůj
 vrátil se zpět. Někdo se modlí, za te - be modlí.
 ob - my - je hřích. Někdo se modlí, za te - be modlí.

45

D. R./Daniel Raus

PÁN BŮH NÁS MÁ VŠECHNY STEJNĚ RÁD;
 naučí nás druhé mi - lo -
 vat. On ži - vot za nás po - lo - žil, tak
 Chceme ži - vot službě za - svě - tit' a
 Až jednou k Němu přijdeme, tak
 1.-2. pojďme dí - ky vzdát!
 po - žeh - ná - ní brát.
 na - u - čí nás milovat.

3.

Dm Dm⁷/A G⁷ C (Am⁷/C) F Dm/F Fm Fm⁶ C

ne - bu - dem se bát. Pán Bůh nás má všechny, Pán Bůh nás má všechny stejně rád.

46

Přel. B. Košťák/S. Miriam

E A H⁷ E A H E

1. KAPKY DEŠTĚ na mém ok-ně, radost je jak dešť.
 2. Na horách se ku-pí mraky, radost je jak mrak.
 3. Ve vět-ru a bouří Je-žíš radost vy-zkou-ší.
 4. Kapky deště vidím v řece, radost je jak dešť.

1. Kap - ky deš - tě na mém okně, radost je jak
 2. Na ho - rách se ku - pí mraky, radost je jak
 3. Ve vět - ru a bouří Je - žíš radost vy - zkou - ší.
 4. Kap - ky deš - tě vidím v řece, radost je jak

A E H H⁷ E F[#]m H⁷ E

Radost prší na můj žal, sklouzne stranou a jde dál, radost je jak dešť.
 Jednou stříbro, jindy šedí, vždycky za ním slunce hned, radost je jak mrak.
 Loďka má se po-tá - pí, Ježíš a - le v loďce spí, radost vy-zkou-ší.
 Pa-dá kapka za kapkou, všechny hráze přetečou, radost je jak dešť.

dešť. Radost pr-ší na můj žal, radost je jak dešť.
 mrak. Jednou stříbro, jed - nou šedí, vždycky slunce hned.
 ší. Loďka má se po - tá - pí, Je - žíš v loďce spí.
 dešť. Pa - dá kapka za kap - kou, hráze pře - te - čou.

47

T. N./Tomáš Najbrt

G⁷ C G D G

NOVOU PÍ - SEŇ naším rtům! Naplň ruchem prázdný dům!

C G Em G Am G C

Slabým nohám cestu novou! Probud' víru ne-du-ži-vou! Vrať svou láskou milostivou

pí-seň našim rtům!

1. V našem vlastním světě
2. Za-prá-še-né zvy-ky,
3. Chvatem se chléb láme,

stá-le če-ká-me tě,
chy-by so-taz-ní-ky,
den-né no-vý máme,

všechno staré měníš v nové, zpevní ne-ho-to-vé.
ru-ce v klíně smutně skleslé ví-ta-jí jak jesle
kolem studné zástup sto-jí, uzdrav vodou svojí,

Přived' o-či za-se k cí-li
na-dě-ji pro u-na-ve-né:
a-by-chom už ne-žíz-ni-li,

z poutí, kde jsme za-blou-di-li.
dí-tě v chlévě na-ro-ze-né.
po-koj-ně se na-sy-ti-li.

Pane, zjev se v písni všedním dnům.

48

T. N./Tomáš Najbrt

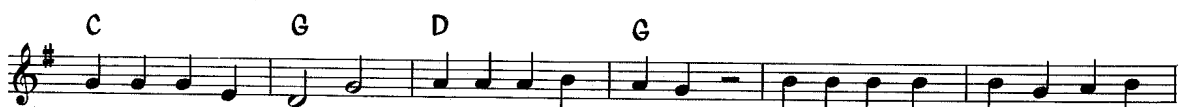
NÁM SE ÚSMĚV LEHKO TVÁ - ŘÍ, bý-vá těžší ně-co k němu

dát. Ja-cí jsme my slu-žeb-ní-ci? Chceme své hřivny pod zem za-ko-

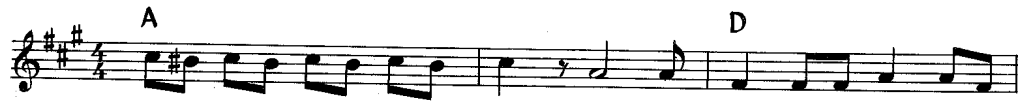
pat.
1. Bez skutků je ví-ra mrtvá, v tůni slov se to-pří,
2. Po o-vo-ci poznává se ví-ra, co je ži-vá,
3. Pev-ná ví-ra možná u-mí přenášet i ho-ry.

jednoho dne v spánku zmizí beze stopy. Bez skutků je ví-ra mrtvá,
ne-no-sí se v tvářích, ne-ná-pad-ná bývá. Kdo má ví-ru pro pa-rá-du,
Jenom ži-vá ví-ra ře-ší lidské spory. A-by lás-ka zví-tě-zi-la

to je lep-ší bez ní žít, často místo spā-sy může za-hu-bit.
ten se modle kla-ní jen, ja-ko sluha lí-ný bu-de pro-puš-těn.
nad strachem a nad bāzní, nestačí jen ví-ra, a-le sí-la z ní.

1. MI-NU-TY A HO-DI-NY A DNY jdou, ty stárneš a čas ztra-ce-
 2. ted' pláčeš, však příznej, žes
 3. my smějem se a pláčem
 4. a na Bo-ha ne-zbý-vá

ný už ni-kdy zpět ne-za-kle - pá. Je pryč vzorek bez ce - ny.
 znal ten příběh snad sta-ro-dáv - ný, ten děj, který va-ro-val.
 dál. Ta historka nás ne-le - ká, chem žít vše, co ži-vot dal.
 čas. Však pamatuj na ná-pis ten, snad se zje-ví jednou zas.

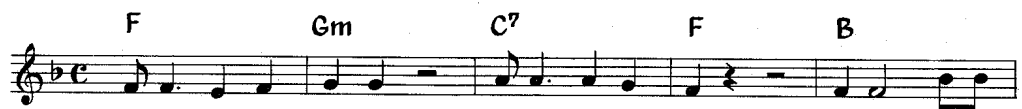
Me - ne, me - ne, te-ke! u - far - zin! Ted' všeho nechej a slyš, Bůh tvůj

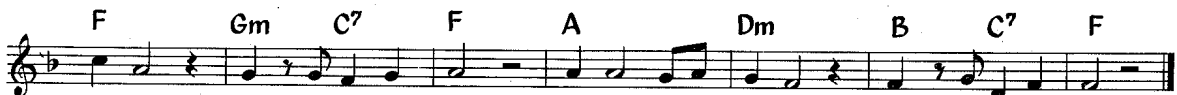
mluví, dnes adresátem jsi ty, ni-kdo druhý! Me - ne, me - ne,

tekel u - far - zin! Už podtržen soupis tvých vin a nalezen jsi lehkým!

- Refrén* PŘED TVOU TVĚŘÍ, PA-NE, nemám vůbec nic, jen Tvé slovo
 1. Ja - ko Mojžíš vá - hám, nemám vůbec nic, však Bůh vodu
 2. S Jonášem chci u - téct, nemám vůbec nic, ů - kol dá se
 3. Ja - ko že - na leh - ká, nemám vůbec nic, s láskou se však
 4. Pý - še s bohem dávám, nemám vůbec nic, dí - ky Ti, zas

da - né : jdi a nehřeš víc ; jen Tvé slovo da - né : jdi a nehřeš víc.
 dá nám, jdi a nehřeš víc ; však Bůh vodu dá nám, jdi a nehřeš víc.
 u - něst, jdi a nehřeš víc, ů - kol dá se u - něst, jdi a nehřeš víc.
 setkám, jdi a nehřeš víc, s láskou se však setkám, jdi a nehřeš víc.
 vstávám, jdi a nehřeš víc, dí - ky Ti, zas vstávám, jdi a nehřeš víc.

51

JA - KO PO DEŠTI slunce jas při-jde a mraku zbaví nás,
 Ve-jdu do slávy nebes bran, ve-jdu a bu-du u-ví-tán,
 Krátce a br-zy přijde den, kdy budu sPánem o-sla-ven,

tak bude den, kdy přijdu tam, kde bude Pán. Spá-su mi Kristus vydobyl,
 najdu tam věčný ži-tí stan, kde bude Pán. Na zemi na něj čekat mám,
 tvář Jeho uzřím, vy-kou-pen, kde bude Pán. Pán Ježíš přijde brzy, vím,

hříchymě navždy o-čis-til, abych pak věčně u Něj žil. Tam bude Pán.
 přijde a já mu chválu vzdám, přijdu a nejen ke hvězdám. Tam bude Pán.
 pro Je-ho slovo věřit smím, tam svoje srdce po-tě-ším. Tam bude Pán.

Tam bude Pán, můj drahý Pán, tam bude Pán, můj drahý Pán, slá-vu a

radost věčnou mám, tam bude Pán. Tam bu-de Pán.
 Pán, můj drahý Pán.

52

Samuel Verner/Peter Scholtes

1. JEDNO JSME V DUCHU SVATÉM, jedno jsme v Je-ží-ši. Jedno
 2. Chceme jít ru-ku v ruce, chceme jít v bratrství. Chceme
 3. Chceme být svorní v práci, druhu druh po bo-ku. Chceme
 4. O - tec náš buď zde chválen, neboť vše u - či-nil. Slaven

jsme v Duchu svatém, jedno jsme v Ježíši. Pro-sí-me o jed-no-tu, jež má ob-no-ve-na být.
 jít ruku v ruce, chceme jít v bratrství. Chceme tu zvěst dále šířit: Naše zem je Bo-ží lán.
 být svorní v práci, druhu druh po bo-ku. Bra-tr-ství cest je více nežli knížat důstojnost.
 buď Ježíš Kristus, je-di-ný Bo-ží Syn. Zvy-šo-ván buď Duch svatý, jed-no-ty on dárce sám.

Lidé náš poznají jen z lásky k nim, z lásky k všem, ano, poznají, kdo křesťan, z lásky jen.

53

Bohumil Kejt/L. A. Lundberg

Dm Dm⁷/C Gm/B A Dm Dm/F Gm⁷

MUŽ MÁ BÝT ze žu-ly u-te-sán,
Když vi-dí-te bí-du, ne-štes-tí,
A kdo pozná svá pro-vi-ně-ní,
Kdo mu v slzách vīnu vy-plá-če,

citům svým má vládnout na-po-
proč ukřývat sl-zy, sta-teč-
ať za-plá-če nad sebou sa-
a přízná se: já jsem ban-kro-

A Gm C⁷ F A Dm Dm⁷/C Gm/B A Dm

řád.
ní?
mým,
tář,

Ne-u-ro-nit sl-zu, skrývat žal,
Není hanbou s bližním bolest nést,
na li-di ať přítom ne-hle-dí,
ten se stane mužem od-važ-ným,

ta-ko-vý je statečnosti rád.
zaplatat s ním v čase soužení.
k Ježíši ať spěchá s hříchem svým.
ten dá statečnosti pravou tvář.

54

Samuel Verner/Bohumír Toušek

E (G[♯] E/G[♯]) H C[♯] G^{♯9}

PO-ŽEH-NA-NÝ PÁN!
Ve shro-máž-dě-ních
Rozptyl li-di sám

Svémi da-ry kaž-dý den
do-bro-řeč-te Pá-nu jen,
žá-dos-ti-ve vá-l-če-ní!

C^{♯7} A F[♯] H⁷ E (E) A H⁶

ob-sy-pá-vá nás,
kdo jste z národa,
Pýchu je-jich zlom,

v Ném je těž naše
jež On k své spáse
ví-těz-ství svoje

spá-se-ní.
vy-vo-lil.
svě-tu zjev.

Ze smrti lid svůj
Krá-lov-ství ze-mě,

C[♯] F[♯] H A G[♯] (H⁷) E

vy-vo-di
zpí-vej-te

Ho-spo-din náš
žal-my Pá-nu

Pán.
jen!

Své On mi-lé
Bo-že, co jsi

C[♯] Am⁷ 1. G[♯] H⁷ E 2. G[♯] F[♯] H⁷ E

ze všech nebezpečí
vzdělal mezi ná-mi

vy-svo-bo-zu-je.

mocně po-tvrd' nám.

55

Bohumír Toušek

① ②

PŘIJĎ, PA-NE, k stolu na-še-mu,
bud' hostem v srdci kaž-dě-

mu! Svě da - ry žehnej! Dej nám všem, ať vděč - ně s Tebou sto - lu - jem!

56

Blahoslav Košťák/Bohumír Toušek

F B F Gm Dm B G⁷

1. SEMÍNKO VE VĚT - RU le - tě - lo kolem, vi - se - lo na chmý - ři.
2. Od le - sa k po - to - ku, od louky k cestě vítr je o - tá - čí.
3. Do - sta - lo k ží - vo - tu kapsičku pl - nou a le - tí do svě - ta.
4. Zázračný ví - tr nás vy - so - ko vznáší, le - tí - me kam - ko - li.
5. Nad lesy, lu - ka - mi, ho - ra - mi, městy toužíme po krá - se.

C C⁷ A⁷ Dm B C⁷ F

- Semínko ve vět - ru le - tě - lo ko - lem. Kam a - si za - mí - ří?
 Od le - sa k po - to - ku, od louky k cestě, kde roste bod - lá - čí.
 Do - sta - lo k ží - vo - tu kapsičku pl - nou a zít - ra roz - kvě - tá.
 Zázračný ví - tr nás vy - so - ko vznáší, jsme Bohu po vů - li.
 Po lesích, po lu - kách, horách i městech jsme Jeho ob - ra - zem.

57

V. J. Kříž/Spirituál

Dm Gm⁷ A⁷

ZNÍ, ZNÍ, ZNÍ hlas temný, ti - chý, zní, zní, zní v poušti vo - lá - ní,

Dm F A⁷ (C⁷) Fine

zní, zní, zní: Zvažte své hříchy! Ještě pozdě ne - ní, je čas po - ka - ní.

F Dm⁷ Am Dm⁷

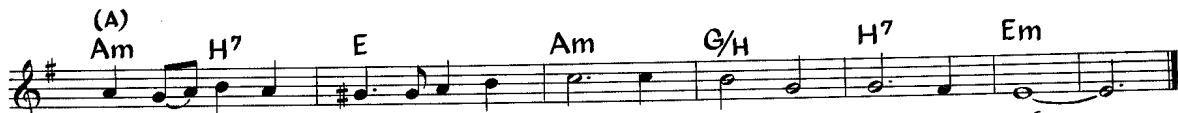
1. Už se zvedá ví - tr, plevy ro - ze - že - ne, ví - tr - Soudce, který sklizeň provívá.
2. Už se zvedá ví - tr, který zr - no čis - tí, žeň Hospodář čeká, sýpky nachystal.

D Gm F A A⁷

Se - ke - ra se zatne do suchého kmene, žárem sá - lá výheň, výheň o - hni - vá.
 Běda všechněm, kteří jsou si sebou jis - ti, běda to - mu do - mu, co na písku stál.

1. PO - HLEĎ NA LOUKU rozkvetlou, když starostmi jsi štván, ten květ se přísti
2. Pra - vím, že a - ni ša - lo - moun ve slá - vě nej - vět - ší svým rouchem a svou
3. Když Bůh tak ša - tí pol - ní květ, což ne - mo - hl by snad se, ma - lo - věr - ný
4. Tož stá - le je - nom nesháněj, jak ša - tit se a jít. Věšak to - ho vše - ho
5. Tvá přá - ní skrytá dobře zná náš O - tec ne - bes - ký a proto hledej
6. Bůh těm, kdo pravdu mi - lu - jí, své da - ry nechce vzít a zítřek se svou

ne - u - čil a pře - ce vy - růs - tá, a pře - ce vy - růs - tá.
 ko - ru - nou to kví - tí ne - před - čí, to kví - tí ne - před - čí.
 člo - vě - če, o te - be po - sta - rat, o te - be po - sta - rat?
 na svě - tě po - ha - ně hle - da - jí, po - ha - ně hle - da - jí.
 nej - pr - ve Bo - ží - ho krá - lov - ství, Bo - ží - ho krá - lov - ství.
 sta - ros - tí mu - sí si po - ra - dit, mu - sí si po - ra - dit.

Samuel Verner/Kurt Kaiser

TO JE SVĚT MŮJ, a - le ta - ké svět váš a v něm ú - děl prostý: spolu
 každý spěchá, bez cí - le jen spě - chá, kdo se dí - vat u - mí, ta - ké

tím světem jít, spolu jít, vlásce žít. A - le nevím, jak. A
 ne - ro - zu - mí. Pak se ptá: proč to je, nikdo z lidí že tohle

ne - vi - dí. Povím vám: Jednou žil tu muž, věděl, jak to u - čí - nit, jak po - spo - lu žít, lásku

mít, víc dát než vzít. A On, pou - ze On, dává lásku sám, On dá - vá lásku sám,

dá - vá lás - ku. On je je - di - ný, který přišel od Boha, který přišel na zem, mezi

li - di sestoupil, že měl lás - ky dar, On nám u - ka - zal, jak žít. Povím vám: žít.

60

Libuše Rančová/Tradicional

1. VÁS PO-SÍ - LÁM rozsevat lás-ku, ku světlu zvat a z pravdy
2. Již mnozí z vás tak při-slí- bi - li, však těžký kříž nechtějí
3. Nechtějte spát v milosti do-bě, co chvíli den se na-chý-

- žít, vás po-sí - lám dát ži-vot v sázku, všem potřebným nabližku být.
 nést. Na cestách svých se za-byd - li - li, jim vlastní "já" na-de-vše jest.
 lí. Nechtějte žít jen sa-mi so-bě, tak ži - jí ti, kdo zra-di - li.

61

J. K./Jan Kočnar

1. CHTĚL BYCH CHVÁLIT, děkovat, ve-se-le se ra-do-vat, zatím s hanbou musím před Tebou tu
2. Chci se modlit den jak den, nechci bý-ti jaký jsem, s pokušením nechci pohrávat si
3. Či - ny mé jsou rouhání, nemám sí-lu k pokání, zdá se mi, že jsem Tvé lásky ne-ho-

- stát. Musel padnout hluboko, kdo měl vzhlížet vysoko, chci se znovu vrátit, vyznávat a kát.
 dál. Dej mi srdce rozhodné, které rádo poslechne, když mi říkáš, abych hříchu za-ne- chal.
 den. I když znovu u-mí-rám hříchem skoro utýrán, až mě zvedneš, potom půjdu spokojen.

Já však věřím, že mi dáš radost, pokoj, jasnou tvář, lásku k bratřím, k práci chuť, prosím Tebe, se mnou bud'.

62

Přel. V. a P. Javorníči/S. Miriam

CESTA DO NE-BE JE DLOU-HÁ a stoupá stá-le výš. Nezoufej,

lás-ka tě ne-se na křídlech svých a na tónech pís-ní-ček ra-dost-ných, jdeš k cí - li

blíž. 1. Jdu krás - ným jit - rem po lu - kách a ro - sa smý - vá
 2. Jdu krás - ným jit - rem s při - te - lem. Kež nikdy ne - skon -
 3. Jdu krás - ným jit - rem, sví - tá již, ješ - tě mě tí - ží
 4. Jdu krás - ným jit - rem s Kristem zas, mě zi - my mě - ní

s no - hou prach, jak sl - zy hřích v mých mod - lit - bách.
 čí ten den! Vy - zkou - ší čas náš krás - ný sen.
 no - ci kříž, Hvězdo jitř - ní, chci k To - bě blíž!
 v jar - ní čas. Jsem, Pa - ne, rád, že znám Tvůj hlas.

63

B. P./Bohdan Pivonka

1. NO - VÁ ZE - MĚ, no - vě ne - be, no - vě k nám zas při - chá - zí,
 2. No - vá ze - mě, no - vě ne - be zá - ru - kou se stá - va - jí,
 3. No - vě ne - be, no - vá ze - mě pro - ra - zí i zlo - by hráz,
 4. No - vě ne - be, no - vá ze - mě, v tom zna - me - ní zví - tě - zíš;
 5. Pro - sím te - be, Pa - ne svě - ta, od - pust' mo - ji sle - po - tu,

za - sa - hu - je mne i te - be, vy - vá - dí nás z ne - sná - zí.
 smut - ku mráz když v du - ši ze - be, le - dy ča - sem roz - fa - jí.
 bez - na - děj už pa - da ze mě; tvo - říš, Pa - ne, to - lik krás.
 i když ob - zor vi - díš tem - ně, Bo - ží slá - va stou - pá výš.
 Nechť je se vším sta - rým ve - ta! No - vě da - ruj k ži - vo - tu.

64

Nezn. český autor (16. stol.)

VE - SEL - ME SE, KŘESŤANĚ, a dí - ky vzdá - vej - me mi - lé - mu,

slavnému, věčnému Pá - nu Kristu, žeť jest rá - čil z mrt - vých

vstá - ti. Ve - sel - me se, křesťané, zpí - va - jí - ce: Ha - le - lu - ja!

65

Ludovít Fazekáš/Samuel Hruša

Dm A/C# Dm C F A/E

1. KDYŽ JSI NÁS V EGYPTĚ NA - ŠEL, z otroctví vy - ve - dl nás,
 2. V poušti pak soudil ses s ná - mi, pravdu jsi u - kā - zal nám,
 3. Ne - o - pusť roz - bi - tě hrou - dy, ne - u - val na svůj lid trest.

Dm A/C# Dm Gm C F Am

zdá - lo se: za ná - mi tma je, před námi radost a jas. Ty jsi však pouští nás
 a - by - chom vi - dě - li jas - ně své hříchy, pýchu a klam. Když jsi nás ra - na - mi
 Vyslyš nás, když k Tobě lká - me, u - jis - ti: chci vás dál vést. Vyved' nám ze skály

Dm7 Gm7 B6 C7 A/C# A7/C# Dm A7 Dm/F Gm

ve - dl, vešli jsme ja - ko - by v past. Zklamání rep - ta - li jsme tam:
 dr - til, zkoušel nás o - hni - vým křtem, hroudy se rozpadly tvr - dě
 vo - du, vláhy nám hojnost rač dát a my Ti uprostřed pouš - tě

B Dm C7 Refrén F B/F F C

To je ta slí - be - ná vlast? Za kalich pl - ně - ný ža - lem, za tuž - by o - dě - ně
 na kyprou ú - rod - nou zem. rozkvetem v nádherný sad.

F F7 B9 B F/C C A Gm

v sen, za vzdechy zrozené v bo - lu můžem dnes děkovat jen,

F F7 B D7 Gm F/C C7 F

za vzdechy zro - ze - ně v bo - lu mů - že - me dě - ko - vat jen.

66

Boh. Kejíř ml./Karel Polanský

C Em Am D7 G

1. STÁ - DO OV - CÍ v horské strá - ni sto - jí ne - klid - ně,
 2. Jed - na ov - ce ta - dy chy - bí, za - běh - la se snad.
 3. Už ji na - šel, v rokli le - ží, tě - lo sa - mý šrám.

F Em Am D7 G7 C/G (D7) G7 C

o - puš - tě - ně, bez pas - tý - ře če - kā ú - svit dne, če - kā ú - svit dne.
 Za ní ny - ní pas - týř mí - ří, šel ji vy - hle - dat, šel ji vy - hle - dat.
 Na ru - ce ji pas - týř vlo - ží: "Po - ne - su tě sám, po - ne - su tě sám."

67

Přel. M. M. a J. L./J. White

E F#

1. JE - ŽÍ - ŠE MÁM, proč bych se smrti báí, já půj - du
2. Tak jsem byl hří - chem pro-nás-le-do - ván, to by - lo
3. Ne-vím, zda Pá - nu dob - ře ro - zu - mím, však to - to

H⁷ E Hm E⁷

s ním po úz - ké ces-tě dál, tam ne-ní ra - dost, štěstí, klid, kde
dřív, než - li mne na-šel Pán. On na mě jem-ně za-vo - lal a
dnes již jednou provždy vím, že kdo mne teh-dy za-vo - lal, smyl

A Am E/H F#⁷ H E

on ne-mů-že být, Je - ží - še mám, proč bych se smr-ti báí?
od-puš-tě-ní dal.
ze mne všechen kal.

68

Jana Nagajová/Hans Kurt Ebert

D G A⁷ Hm F# G A⁷/E

HA - LE - LU - JA, ŽI - JE BŮH, ha - le - lu - ja, ži - je Bůh!

D Hm/D G⁶ A Hm E⁹ A⁷ D Fine Dm Gm/D

Me - zi ná - mi pře-bý - vá, a - men. 1. Jsem ten, kdo v něho vě - ří a
2. Jdem cestou ví - ry za ním a
3. Nechť světem stále zvu - čí to

B/D A⁷/D Dm Dm⁷ Gm/D B⁶ A Dm/A A⁷

je nás má - lo jen, však Bůh je pře - ce se mnou i v tento dnešní den!
ne - hle - dí - me zpět; vždyť Bůh nás ne - o - pus - tí, když chrání ce - lý svět.
vy - zná - ní, ta zvěst, že Bůh je Bo - hem naším! Bud' chvála mu a čest!

69

Bohumil Kejř/Marcello Giombini

F C⁷ F Dm Am/c B

KDYŽ V ŽI - VO - TĚ VŠE SE TI DA - ŘÍ, spo - ko - je - nost tvou cestu pro - vá -
A když se tvůj ú - děl o - brá - tí, ne - zda - rú tíž na te - be do - le -
Tak v kaž - dý čas dů - vě - řuj ce - le Tomu, který tě draze vy - kou -

C⁴ C³ F C⁷ F/A B F/c C⁷ F

zí, bud' pamětliv, kdo je tvým Pá - nem, je - mu děkuj, že zprostil ne - sná - zí.
há, bud' pamětliv, kdo je tvým Pá - nem, je - ho chval, On v tís - ni tě ne - ne - chá.
pil. Chval vděčné a ra - dost - ně Pá - na, že tě ve - de tam, kde tvůj věčný cíl.

B C7 Am Dm Gm C7 F F7 B C7 Am Dm Gm F/c C7 F

Ha - le - lu - ja, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja!

ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

70

Zd. Sobotka

Dm Gm Dm B^A

JEŽÍŠ JE VÍ-TĚZ, ó, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja, Pána
spá-sa,
s námi,

F/c A⁷/c# Dm Gm B Am Dm

chval! Ježíš je ví-těz, ó, ha-le-lu-ja, ha-le-lu-ja, Pána chval!
spá-sa,
s námi,

71

G Em C

1. DEJ SRDCE O-TE-VŘE-NĚ, uč bliž-ní mi-lo-vat, jít za Je-
2. Nechť Tvo-je svatá slo-va jsou vůd-cem kaž-dý den, jim po-dro-
3. Ať dob-ro-ta Tvá změní i srdce ka-men-né, Tvé ces-tě
4. Kéž v tomto shromáždění jsme bratry, ses-tra-mi všem,kdo jsou

G/H Em A⁷ D G Em

ží-šem směle a z něj si pří-klad brát. Svým Duchem me-zi ná-mi bud', Pa-ne,
bit se zno-va kaž-dý bud' při-pra-ven. Dej vi-dět lí-di v nouzi, uč lás-ce
ať jsme věrní, uč čer-pat z pramene. Když z Tvého sli-to-vá-ní hod lás-ky
po-sti-že-ni hladem či křiv-da-mi. Mít o-či o-tev-ře-né a štěd-rou

C G/H E⁷ A⁷ D⁷ G

pří-to-men, ať z Tvě-ho sli-to-vá-ní žít smí-me den co den.
bez vý-hrad, zkrout srdce, jež se vzpouzí a ne-chce mi-lo-vat.
sla-ví-me, ať je to víc než zdá-ní, že k To-bě pat-ří-me.
ru-ku dej, Tvůj Duch ať k či-nům že-ne, tak vů-le Tvá se děj!

72

Egon Zandelin

1. UČ MNE V POKOŘE VZDÁT DÍ - KY, když se skloním k modlitbám.
2. Uč mne hledat Tvo-ji vů - li ve smutku i v ra-dos - tech.
3. Uč mne do království Tvě - ho slo - žit celou na-dě - ji,

Jak jsi učil u-čed-ní - ky, chci se modlit také sám. Ot-če náš, Ot-če náš,
 Ty, jenž sytíš tvorstvo shůry, dej i nám dnes dobrý chléb. Otče náš, Ot-če, Otče náš,
 ke cti jména pře-vzac-né-ho sklonit hlavu vděčněji. Otče náš, Ot-če, Otče náš,

Ty, kte-rý v ne-be-sích přebýváš, mému srdci vnukni touhu k mod - lit-bě své v pravý čas.

73

D. Vejborová/Spirituál

MŮJ PÁN, ó můj Pán, Pán Bůh las-ka-vý,

po - dá nám svo - ji dlaň. 1. Vstínu smutkem u - sy - chám, po - dá nám

2. Ne-kli-dem jsem všude hnán,
3. Svět si nou-ze ne-vší - má,
4. Když nás chaos za-chvá - til,

svo-ji dlaň, ty jsi žha-vý ži - vot sám, po - dá nám svo-ji dlaň.

po-koj dá mi jen můj Pán,
 Bůh však s každým sou-cit má,
 On dá vše-mu řád a cíl,

74

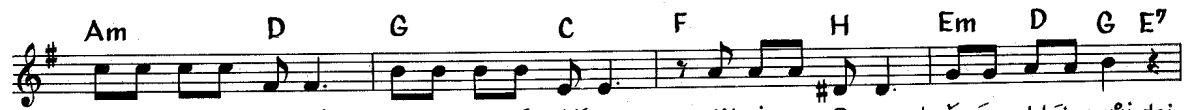
V. J. K./V. J. Kříž

ZŮSTAŇ S NÁMI, Pane, když se stmívá, zůstaň s námi, den se na-chý-

lil, zůstaň s námi, už se při-poz - dí - vá, zůstaň s námi, když ubývá sil.

1. Nad báz-li-vou du-ší a nad slabým tělem slituj se, Pa-ne, lačným chléb svůj dej,
 2. O-te-ví-rej o-či, které ne-vi-dí tě, ne-vi-dí pravdu, znají jenom klam,
 3. Do svých ran vlož ruce skleslé pochybností, zrno v zem vsáté zas nám připomeň,

u svého stolu teď bud' nám hostitelem a v kalich prázdný no-vé ví-no vlej.
 důvěru probud' v nás, jakou mívá dí-tě, promluv k nám, Pane, řekni: pokoj vám.
 pozvání k slávě tvé, bílé roucho hostí, čas, který chystá pře-bo-ha-tou žeň.

75

P. R./Petr Raus

ZPÍ - VEJ, Bo-hu na-še-mu zpí - vej, Krá-li

věč-ně-mu zpí - vej, slá-va, ha-le-lu - ja! zpí - vej

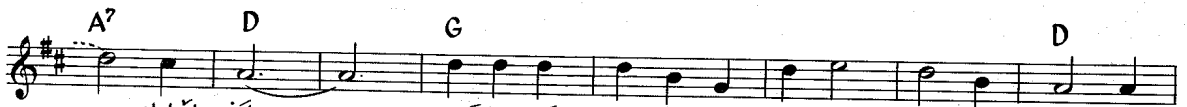
o Božím spa-se-ní, zpí - vej o no-vém stvo-ře-ní, zpí - vej

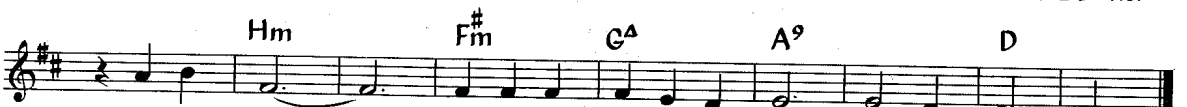
na vě-ky ha-le-lu - ja!
 1. Bible nám vy-prá-ví o tom,
 2. Bůh a-le ne-ne-chá-li - di

jak se člo-věk Bo-ha vzdal, po svojí cestě si sám
 jen tak v hří-chu za-hy - nout, sestoupil na zem a ži - vot

chtěl jít. V blá-ho-vé pý-še si stvořil pek-lo, zhou-bu
 svůj jim dal. S jis-to-tou spa-se-ní můžeš ví - rou v Bo-hu

pří-chys - tal, ne-u-mí člověk bez Pá - na žít.
 spo-čí - nout, raduj se s námi a Pá - na chval!

C Dm⁷/C C/E F⁶ C/G Dm⁷/G G⁷

1. TAM, TAM, KDE TEČE JORDÁN tichý svůj do-mov mám,
 2. Tam, tam, kde září město svaté svůj do-mov mám,
 3. Tam, tam je ten můj do-mov pravý, tam je můj Pán,

C Dm⁷/C C/E F⁶ C/G Dm⁷/G G⁷ C

tam, tam jen srdce mo-je tou-ží, tam jednou půj-du rád.
 tam, tam jen srdce mo-je tou-ží, tam vo-lá mne již Pán.
 tam, tam já půjdu z té-to ze-mě, tam vo-lá mě již Pán.

G C C/E F G⁷

Až ty mo-je no-hy ztěžknou, až se za-sta-ví,
 Až to mo-je srd-ce sta-re přes-ta-ne mi bít,
 Až pak ve sta-rych mých o-čích zhas-ne svět-la třpyt,

C Dm⁷/C C/E F⁶ C/G Dm⁷/G G⁷ C

tam, tam, kde teče Jor-dán ti-chý, přec do-ne-sou mne, vím.
 tam, tam, kde září měs-to svaté, tam musím ta-ké být.
 tam, tam pak při-ví-tá mne Je-žíš, tam k Němu tou-žím jít.

Dm C Dm B/D Am

1. ZDE RUCI MÉ, jich u-žij Ty za zbo-de-né své z Gol-ga-
 2. Dám srdce své pro lás-ku Tvou pro-ká-za-nou tam Gol-ga-
 3. Zde ži-vot můj, žij Ty již mnou, jsem ob-ži-ven Tvou Gol-ga-

Dm B/D Am Dm E^b B C Dm

ty, jež znaly prá-ci te-sař-skou, teď hřeb v nich tkví pro spásu mou.
 tou. Ne-ze-mře-la Tvá lás-ka tam, svým srdcem dái nést lásku mám.
 tou. Nám pouta sňal na kří-ži Bůh, pro ně-ho žít toť lás-ky dluh.

B (H^o) F/C D⁷ Gm C⁷ Dm

Už větší dar nemůže být než Bůh mi dal: smět v Kristu žít.
 Už větší dar nemůže být než Bůh mi dal: smět v Kristu

F⁷/C B (H^o) F/C F/A E^b Cm Dm

Vždyť da-ro-val jej pro vždy všem, dar nej-vět-ší: být spasen v Něm.
 žít. Vždyť da-ro-val jej pro vždy všem, dar nej-vět-ší: být spasen v Něm.

78

Jana Nagajová/Merla Watsonová

Em Am⁶/C H⁷ Em

1. NA BO-ŽÍ SY-NY ČE-KÁ dnes všechno stvo - ře - ní,
 2. Ži - vot i slo - vo jas - né, jež Kris - ta zvě - stu - je,
 3. Te - be jak pís - mo ži - vě si čí - tá o - ko - lí,

Am⁶/C H⁷ Em

če - ká a tou - ží vi - dět jich slav - né zje - ve - ní.
 dnešnímu svě - tu chy - bí, když do tmy smě - řu - je.
 poznat chce slá - vu Bo - ží a je - ho spa - se - ní.

Am/E G⁶/E H⁷ Em/C Am⁶ H⁷ Em (E⁷) Am G⁶/H

Po - ro - zu - míš? Na te - be če - ká a vo - lá tě těž! Po - ro -
 svědectví od te - be chybí mu těž!
 Musíš být ob - ra - zem Božím ty těž!

H⁷ Em/G Am⁶ H⁷ Em E⁷ Am D

zu - míš? Tak vel - mi če - ká tě těž! Ať z pokory tvo - jí, z poslušnosti,
 Tvůj ži - vot chy - bí mu těž!
 Vždyť v je - ho službě jsi těž!

G⁹ C⁴ Am⁷ 1. H⁷ Em 2. H⁷ Em

z lás - ky, z neústupné ví - ry zví svět, že jsi Bo - ží syn! svět, že jsi Bo - ží syn!

79

Jana Nagajová/Izraelský nápěv

Am E

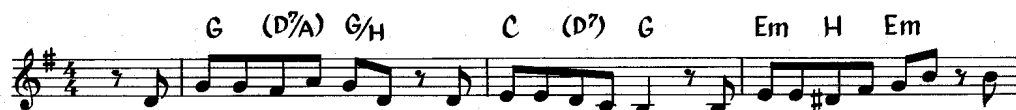
BUĎ, PROSÍM TĚ, HOS-PO-DI-NE, STRÁŽÍ ústům mým! Buď, prosím tě,
 Uč mne, Pa-ne, slo-vo každé velmi vážně brát! Uč mne, Pa-ne,
 Vy-čist', Pa-ne, mo-je srd-ce, pramenem je slov, vy-čist', Pa-ne,

Am Dm E⁷ Am/E E⁷ Am/E Dm E⁷ Am/E

Hos-po-di - ne, stráží ústům mým! Ať v nich žádná marnost místo ne - má, pomluvy ni slo - va
 slo - vo každé velmi váž - ně brát! Ze slov To - bě jednou vydám po - čet, Ty i prázdná slova
 mo - je srd - ce, pramenem je slov! Víím, že moje ús - ta jen to řeknou, co je na dně du - še

E Dm E Dm E⁷ Am/E E⁷ Am/E Dm/F E

li - chot - ná, pokrytectví, zá - vist, lež a zlo - ba, buď vždy stráží ústům mým!
 zna - me - náš, usvědčuj můj ja - zyk, vždy, když hřeší, uč mne slovo vážně brát!
 u - kry - to, čím je ce - lé srd - ce pře - pl - ně - no, vyčist', Pa-ne, pramen slov!

1. VÍM O BUDOUCÍM VĚKU, o zemi pl-ně krás, tam vidím plynout řeku a
2. Tam z o-čí, kte-ré lkaly, Pán sl-zy u-tí-ra. Proč v cestě do tě dá-li ti
3. Tam slunce a-ni hvězdy už nejsou potřebí, jen radost sla-ví vjezdy tam
4. Člo-vě-če mdlý a hříšný, jen odlož pýchu svou! Ti lhostejní a pyšní do

- slyším mi-lý hlas. Ten potok ži-vé vo-dy má kolem stromů řad, jež sladké plody rodí a
brání ne-ví-ra? Snad neznáš dosud cestu, tu ne-u-ká-že svět. Duch svatý pro tě je tu, a-
vdáli na ne-bi. Pán Ježíš všem tam svítí, Be-rá-nek vzkříšený, neb navždy chce už žítí zde
rá-je nepřijdou. Jen toho, kdo se sklání a pod křížem zná žít, Pán ve svém milování chce

- nesou napořád. Jen pojd', jen pojd', kraj ten je pro te-be, jen pojd' těž s ná-mi
by tě po ní ved.
s námi se všemi.
věsti ve svůj lid.

- do ne-be! Jen pojd', jen pojd', Pán Ježíš čeká již, jen pojd', ať s Ním se po-tě-šíš!

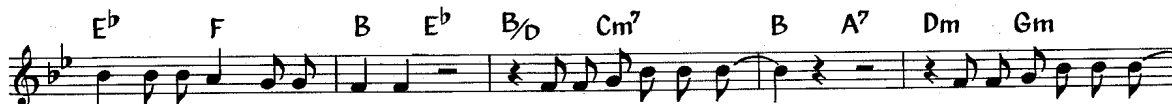
1. RADOST LE-TÍ SVĚ - TEM všude ke všem dě - tem. Pán Bůh se
2. Zpráva od Bet - lé - ma rovně so-bě ne - má. Bůh nás tak
3. V Betlémě se zro - dil a pak svě-tem cho - dil. Pro- sí-cím
4. Radost le - tí svě - tem všude ke všem dě - tem. Je-jich vzác-

- smi-lo-val, že svého Sy-na dal, Pá-na Je-ží - še, Pá-na Je-ží - še.
mi-lo-val, v Kristu nám da-ro-val, vel-ké spa-se - ní, velké spa-se - ní.
po-má-hal a k so-bě svo-lá-val, všechny hříš-ní-ky, všechny hříš-ní-ky.
ný pří-tel, Je-žíš vy - ku-pi-tel, dosud k sobě zve, dosud k so-bě zve.

1. JEN S POMOCÍ ŽI-JE - ME,	chceme těž po-mo-ci	včas.
2. Jen z lásky tu ži-je - me.	Vlásce máme te-dy	žít
3. Jen prací tu ži-je - me.	Stůjme v práci ce-lý	den.
4. Jen z na-dě-je ži-je - me,	té, která zjasňuje	svět.

Jít k bezradným ne-vá-hej-me,	ať mají pomoc v nás,	ať ma-jí pomoc v nás
navzdory svě-vo-li sob-ců,	zákon doby změnit,	zákon doby změnit
Chléb dejme i bez-moc-ně-mu,	ať je těž na sy-cen,	ať je těž na-sy-cen
Ve sklíčených srdcích chceme	dů-vě-ru probouzet,	dů-vě-ru probouzet

_____.	Jen s pomocí ži-je - me,	chceme těž pomoci	včas.
_____.	Jen z lásky tu ži-je - me.	V lásce máme te-dy	žít
_____.	Jen prací tu ži-je - me.	Stůjme v práci celý	den.
_____.	Jen z naděje ži-je - me,	té, která zjasňuje	svět.

Jít kbezradným neváhejme,	ať mají pomoc v nás,	ať mají pomoc v nás.
navzdory svévoli sob-ců,	zákon doby změnit,	zákon doby změnit.
Chléb dejme i bezmocnému,	ať je těž nasycen,	at je těž nasycen.
Ve sklíčených srdcích chceme	dů-vě-ru probouzet,	dů-vě-ru probouzet.

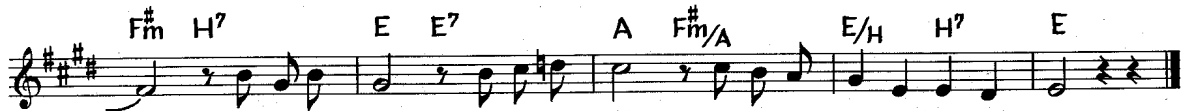
1. PÁN BŮH JE SÍLA MĀ a mocná o-chra - na.	V nepokojné době
2. Když Te-be, Je - zu, mám, nic nedbám, ne-zou - fám.	Ať se co chce stane :
3. Pod Tvo-jí o - chra - nou jdu dá - le cestou svou,	neboť nové světlo
4. Nuž v ruku Ot-co - vu se kla-du po-zno - vu.	On mne chrání v boji,

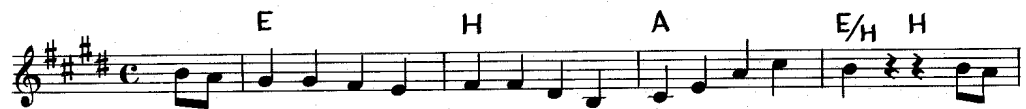
hledám světla zdroje	u Pá - na.	V nepokojné době	hledám světla zdroje	u Pá - na.
Na Te-be jen, Pane,	spolehám.	Ať se co chce stane,	na Te-be jen, Pane,	spolehám.
v plné míře vletlo	v duši mou,	neboť no-vé světlo	v plné míře vletlo	v duši mou.
ve - de rukou svojí	k domovu.	On mne chrání v boji,	vede rukou svojí	k do-mo-vu.

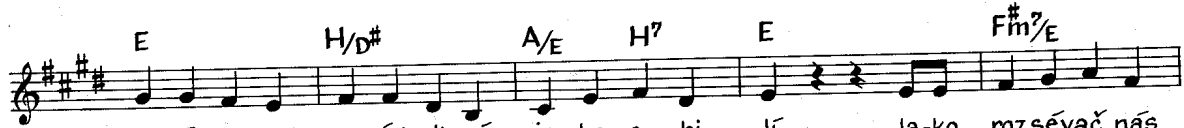
1. PA-MA-TUJ-MEŽ, všichni věr-ní, Bo-ží-ho Syna zmu-če-ní,
 2. Světa hří- chy na se-be vzal, ač sám bez vi-ny zů-stá-val,
 3. Kdo by ne-chtěl dě-ko-va-ti, i v po-tu-pě jej vy-zna-ti,
 4. Rač nám srd-ce za-pá-li-ti, by vždy tě mohlo chvá-li-ti,
 5. Na-pra-vuj nás z své mi-los-ti, zbav každé hříchu hoř-kos-ti

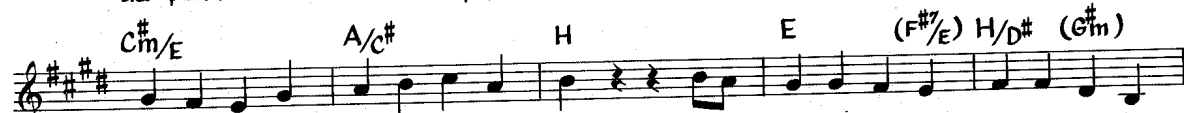
- těž od Bo - ha o-puš-tě - ní, těž od Bo - ha o-puš-tě - ní.
 — tak svůj ži - vot za nás vy - dal, tak svůj ži - vot za nás vy - dal.
 — Pá-na své - ho mi - lo - va - ti, Pá-na své - ho mi - lo - va - ti.
 — z do-bro-di-ní ve - le - bi - ti, z do-bro-di-ní ve - le - bi - ti.
 — v drahých zá-sluch ů-část-nos-ti, v drahých zá-sluch ů-část-nos-ti.

1. PO-RU-ČIL BŮH KDYSI pustým pláním, a-by ro-di - ly, po ze-
 2. Jenom v Bo-ží pů-dě zr-no zra-je, světlo má i vzduch, ů-ro-

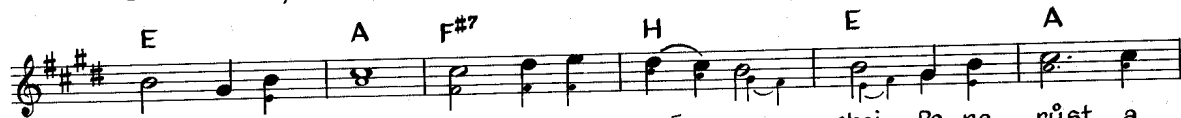
- mi nás roz-sel ze svých dlaní ja - ko o - bi - lí. Ja - ko rozsévač nás
 da pak z něho ve - li - ká je, ra - du - je se Bůh. I když mnohé strasti

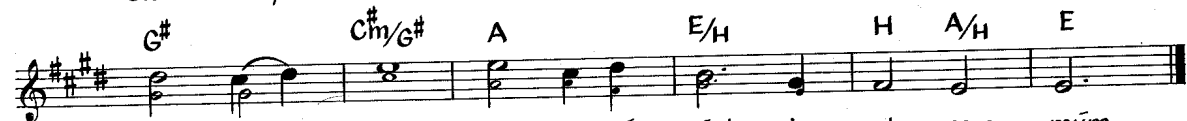
- rozsel všu - de na ku - la - tou Zem, ví o všem, co by - lo, je a bu - de,
 su - žu - jí mě, v Bo - hu jsem si jist, že při - ne - se jed - nou i mé sí - mě

- če - ká na skli - zeň. Chci, Pa - ne, růst, chci vy - dat kla - sy,
 sto - ná - sob - ný zisk.

- slo - vo tvých ůst je slo - vem spá - sy, chci, Pa - ne, růst a

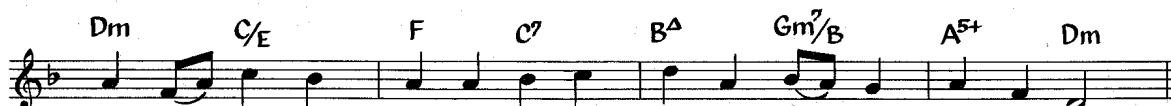
- do - bře vím, slo - vo tvých ůst je slun - cem mým.

86

Karel Kolman/Bohumír Toušek

1. ČIS-TĚ SRDCE stvoř mi, Pa-ne, Duch Tvůj svatý vlád-ni v něm,
2. Čis-tou my-sl stvoř mi, Pa-ne, na- uč ne-ná - vi-dět hřích,
3. Čis-tě ru-ce stvoř mi, Pa-ne, po-moz v době pře-kot- ně,
4. Čis-tě o - či stvoř mi, Pa-ne, na- uč hle-dět do ne-be !
5. O-čist', posvět' ži - vot ce-ly, ať je To-bě po-do-ben

s Ním ať o - heň věč - ný pla - ne v nit - ru kr - ví ob - my - tům!
 a - by srd - ce ro - ze - rva - ně naš - lo po - koj v ranách Tvých.
 kde mra - zi - vý ví - tr va - ne, ko - nat věr - ně dí - lo Tvé.
 si - za - li z nich v bo - lu ska - ne, jen když ví - dí na Te - be!
 ve všem, dra - hý Spa - si - te - li, k Tvojí slá - vě den co den !

87

John Hilton

Chvalte Pá - na, chvalte je - ho jmé - no nad zemi nebe vznešené,

nadevšecko, co je stvořené ! Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, chvalte je - ho jmé - no !

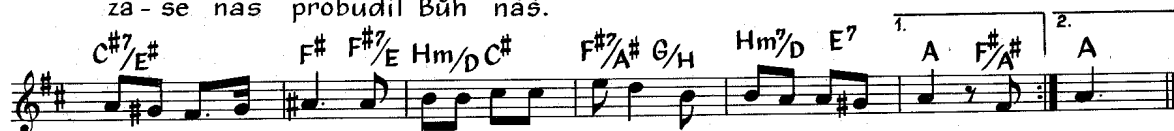
88

1. DEN NAD HORAMI vstává, již svitla slunka zář a v nový ži - vot
2. Den nad ho - ra - mi vstává a zní těž píseň má, bud To - bě, Bože,
3. Dík, spolehnout že mo - hu se ve Tvém ná - ru - či a směle se má
4. Den nad ho - ra - mi vstává, již svitla slunka zář a v nový ži - vot

za - se tě probudil Bůh náš. A le - sy pí - seň šu - mí do
 slá - va a chvála já - sa - vá.
 du - še Tvě ru - ce po - ru - či.
 za - se nás probudil Bůh náš.

ti cha vši - ři v dá - li, jak kdyby v modru nebes na harfu někdo hrál. A hrál.

89

V. J. K./V. J. Kříž

D F#7 Hm Hm7 Em E7 A A7 D C#

1. STÁL JSEM V TU DOBU stál jsem u hro - bu, zne-na-dá-ní
2. Ať v tu-hle do - bu z-to-ho-to hro - bu do srdcí i

F#m Hm/D F#m/C# C# F#m A7 D F# Hm Hm7 Em E7

jsmetu sami, naděje byla jen sen. A pře-ce kámen od-va-len, svi-tá no-vý
po vši ze-mi naděje jas je ší-řen, pro-to-že

A F#7/A# H Em A F#7/A# G/H A7 D

den, hled, ať tahle no-vi-na, že se znova začíná, nezůstane tvojí jen.

90

Samuel Verner/Ch. F. Brown

E C#m F#m H7 E F#m

1. LÁŠ - KA, LÁŠ - KA, kdekdo mluví o lás - ce,
2. Mír, mír, mír, mír, kdekdo mluví o mí - ru,
3. Ra - dost, ra - dost, kdekdo hlásá ra - dos - ti,
4. Na - děj, na - děj, kdekdo hlásá na - dě - jí,

G#m H7 E C#m F#m H7 E H7 E

kterou ne-ží-je. Lás - ka, lás - ka, měl by však lásku zde žít.
kte-rý ne-ží-je. Mír, mír, mír, mír, měl by však mírem zde žít.
kte-ré ne-ží-je. Ra - dost, ra - dost, měl by však s radostí žít.
kterou ne-ží-je. Na - děj, na - děj, měl by však v naději žít.

91

P. D./Pavel Dolejší

Refrén

F F7 B F

ZASTAV SE KAŽ-DÝ, kdo v světě lásku hledáš, v místě, kde kříž

C7 F F7 B F

hrubý u - vi - díš. Tam na tom mís - tě se s pravou láskou set - káš,

C7 B F F7

co je pravá lás - ka po - cho - přě.

1. Dlouhé ro-ky hledám, kde
2. Jednou jsem však došel na

B F C⁷

lás-ka pře-bý - vá a kde jí na-jít sám sebe se ptám. Však
 mís-to, kde kříž stál a roz-pí-nal svou ná-ruč do-ko - řán. Tam

F F⁷ B F C⁷

marně světem bloudím a sil mi u-bý - vá, někdy v pomoc a-ni ne-dou-
 na tom místě ti-chém se tehdy zázrak stal. Tam mne našel Spasitel můj

B F (F) F⁷ B

fám.
 Pán. 3. On je ta láska pra-vá, co všem se na-bí-

F C F

zí a kaž-dé-ho má stejnou měrou rád. Vždyť On pro lásku

F⁹ B F C⁷ F

klidem u - mí-ral na kří - ži. Tohle by všichni li - dé měli znát.

92

B E^b B

SEN PO-DIV-NÝ jsem v noci měl, že své zkáze svět se řítí vstříc a já
 A pro-cit - nuv, já slunce zřel a své dítky v lůžku klidně spát. Bohu

Dm Gm E^bΔ Cm⁷ Gm F⁷

lkal, na-ří-kal až tu ať, anděl stál, řka mi: Příteli, mám poselství ti říct: Čas,
 jsem dě-ko-val, že mne jím zachoval. Vždy pak slova an-dě-lo-va bu-du dbát:

B D⁷ Gm E^b B⁶ Cm⁷ F⁷

bratře, če-ká, bys žil pro člověka, čas, bratře, čeká, bys bliž-ní-ho rád měl. Čas

B D⁷ Gm E^b B⁶ Gm⁷ F⁷ B

bratře, če-ká, bys žil pro člověka, své dě-ti chránil a nad mírem vždy bděl.

93

P. R./Petr Raus

E A H E

POJĎTE A VIZTE to Slovo, co neznal svět! Pojdte a

A H E E (E/G#)

vizte to Slo-vo, co neznal svět! Pojdte a 1. Kdo by-li slepí, teď zakletých 2. Z ža-lá-řů svět! Fine

F#m (F#m/A) H (H/D#) C#m (C#m/E) G#m

vi - dí, v tichu kul-ha-ví na cestu jdou a kdo je kdo nesli já - sa - vá pí-seň teď zní,

x/ Při dostatku hlasů zpívají muži v harmonii ženských hlasů

(G#/H) A (A/C#) H (H/D#) (E#°) F#m9 H7

nešťastný z li - dí, brimě svých hříchů, možnost má je - di - neč - nou. o - de - jdou o - čí - š - té - ni. A proto,

94

Z angl. M. Veselá

E H7

1. KDYŽ BŮH SVĚTU SYNA SVĚHO DAL, když Bůh světu sy-na
2. Nad Bet-lé-mem oheň hvězdy vzplál, nad Bet-lé-mem o-heň
3. Tam an-dě-lé pěli písně chval, tam an-dě-lé pě-li
4. Co u - čí - niš, a-by svět Ho znal, co u - čí - niš, a-by

E E7 A E/H H7

svěho dal, když Bůh světu Syna své-ho dal, bylo mu dáno jméno
 hvězdy vzplál, nad Bet-lé-mem oheň hvězdy vzplál a všem zvěstoval jméno
 písně chval, tam an-dě-lé pě-li písně chval, krajem neslo se jméno
 svět Ho znal, co u - čí - niš, a-by svět Ho znal, aby každý znal jméno

E E A/C# H E A H⁷/A
 Je - žíš. On, Pán vzdal se slá - vy a sám nesl záchranu lidem,
 E/G# A/C# H E A H⁷ E
 On, Pán, vzdal se slá - vy a sám ne-sl záchranu lidem všem.
 A H E E⁷ A H E A H E
 Ó, slyš ta slova, ó, slyš ta slova, On, Pán, vzdal se
 A/C# H E A/C# H⁷ E
 slá - vy a sám ne-sl zá - chra-nu li - dem všem.

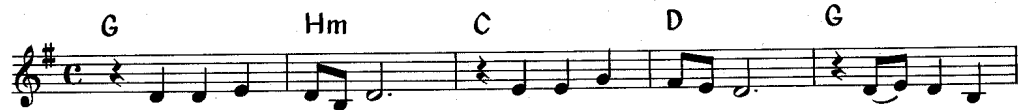
95

T. N./Tomáš Najbrt

C F C F C G
 JÁ HLEDÁM STÁLE DŮM SVŮJ, já hledám stá-le dům svůj a
 Am Em Dm G⁷ C
 čekám, až ke sto-lu své hosty svolá Pán, tam hledám do-mov svůj.
 C F C
 1. Někdy bloudím ja-ko ci - zí městem, kde jsem roky žil, padá na mě smutek, únava a
 2. Mrtví mají svo-je hroby, ži - ví křičí v strachu zlém, vidím světlo v Novém Domě, ne-zů-
 3. Nemám v úmyslu tu zůstat, nechci sedět, nechci stát, běžím k cí-li ja - ko o závod a
 G C F
 necítím dost sil. Už zrádce ve-de krutý lid a Je-žíš zůstal sám, vyšel
 stal jsem sirotkem. Jen věřím, důkaz nemám, i - lu - zím se vy-hy-bám, hledám
 nemusím se štvát. Vše nechám, co jsem hromadil, o - pus-tím rozum svůj, Ježíš
 1., 2. 3.
 Am G C Am G C
 na horu se pomodlit, i já tam domov mám.
 tiché, hledám pla-čí - cí a tam svůj domov mám. neměl, kam svou hlavu dát, tam hledám domov svůj.

96

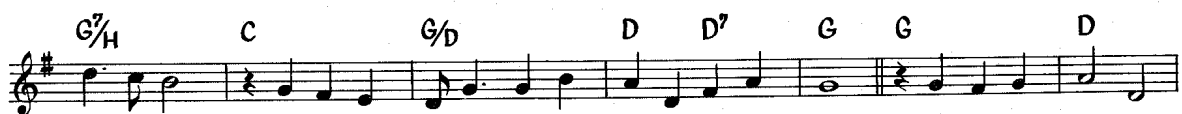
Marta Kohoutová/Daniel Kaleta

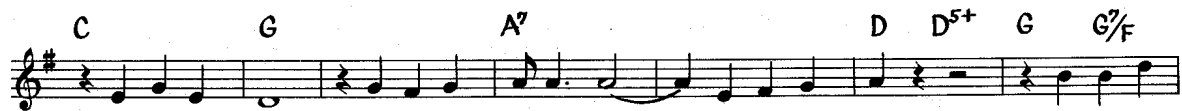
1. S PÁNEM JDI ŽIVOTEM, neboj se, nestrachuj, Pán Bůh se
2. S Pánem jdi ži-vo-tem, v boji svém vytrvej, Pán Bůh tě

postará o ce-lý život tvůj. K bo-ji ti sí-lu dá, neklesneš,
odmění, On stojí v Slově svém. Co slí-bil, dá ti rád, Pán Bůh je

ú-na-vou, spoléhej na Pá-na, je věrnou stráží tvou. Pán Bůh je lás-ka,
přítel tvůj, vítězstvím skončí zápas, věř mu, při něm stůj.

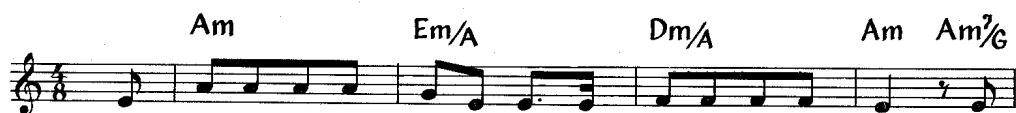
vše chce ti dát, kdo na něj spo-lé-há, má lásky hrad. Jednou, až

přijde Pán, vše pro-mě-ní, každého věrného Pán slavně od-mě-ní.

97

Miroslav Matouš/Karel Polanský

1. ZNÁM SLAVNÉ MĚSTO vdějinách, v něm pyšný národ žil a
2. Až, město le-ží o-hrom-né a ne-sto-jí v něm chrám, žel,

ve-li-ký byl je-ho vzmach a vy-so-ký měl cíl. Lid po-čet-ný tam
ne-ší-ří se mi-mo mě, jsem uprostřed já sám. To město zde je

síd-lil snad a stavěl hrdou věž, a pak se jejich ja-zyk zmát' a
tvé i mé a máme v něm svůj dům, věž zmatku znovu sta-ví-me a

Dm/f E E7 A E

nám se zmátí těž. Ten Babylon, ten Babylon, ten
výš, až k ne-be - sům.

A E7 A E A E E7

Ba - by - lon! Ten Ba-by-lon je bez hranic, ten Ba-by-lon je svět, jen

A/c# D4 (Dm) A/E E7 1. A E7 2. A

v Boží lásce líp a víc si budem ro-zu - mět, jen - mět.

98

B. K./Blahoslav Košťák

B 3 3 3

1. AŽ SE MĚ BUDOU PTÁT, řeknu, že nechodím sám,
2. řeknu jim, že ta-ké vím,
3. řeknu, že na-dě-ji mám,

B7 E♭ 3 C7/E F7 Gm 3 E♭/G

až se mě budou ptát, řeknu jim, že ho znám. Jeden je Mistr náš,
bu-de to ně-co stát, ži-vo-tem chodit s ním.
zlo může dlouho zrát, zví-tě-zí přesto Pán.

C7/G 3 F7/A B 3 Cm7/B 3 F/A 3 F7 B

bratři je pl-ný svět. Až se mě budou ptát, řeknu jim, kdo Ježíš jest.
bratři mi kračí vstříc. získávám víc.
po míru touží svět. čekám ho teď.

99

V. J. K./V. J. Kříž

G Am D Am Hm

1. NESKLÁDEJTE V MOCNÝCH NA-DĚ-JI, v sí-le jejich, která skály
2. Vlāda je-ho ne-ní na chvī-li, pravda věčná platí v jeho
3. Žíz-ní-vým dá napít z pra-me-ne, ne-do-lo-mí na-lo-me-nou
4. Zna-veným On sí-ly do-dá - vá, u-věz-ně-ným snímá pouta

Em D7 G Am D Am Hm

lá - me. Ochabne dřív ne - bo poz - dě - ji, nedoufejte vzdání, které
 ří - ší. V jeho panství ne - ní ná - si - lí, blaze tomu, kdo hlas je - ho
 třti - nu. Proměňuje srdce kamenné, od - pus - tí i zbloudilému
 z rukou. Stojí při těch, kdo jsou bez práva, o - te - ví - rá všech něm, kteří

Em A7 D G/D D G/D D

kla - me. Ty jsi hoden žehnání a chvá - ly, Tvoji moc a
 sly - ší.
 sy - nu.
 tlu - kou.

G/D D G/D D Em7 F# G

sí - lu sla - ví - me, před Tebou se, Pa - ne Kriste, krá - ľů Krá - li,

1. Em7 A7 D A 2. Em A7 D

dob - ro - vol - ně sklá - ní - me. dob - ro - vol - ně sklá - ní - me.

100

Z. S./Zdeněk Štigler

Hm Em Hm Em

1. SLYŠÍ MODLITBY můj Pán jediný, slyší modliteb hlas.
 2. Jen pojď ke kříži, zde slož, co tí - ží duši u - na - ve - nou.
 3. Radost navrátí, po - koj svůj dá ti, musíš však o něj stát.

A D Em A7

Hříš - ní - ka hle - dá, sla - bé pozvedá, Je - žíš chce za - chrá - nit nás.
 No - vou na - dě - ji najdou, kdo chtějí za - čí - nat na ko - le - nou.
 Ži - vot nádherný získáš na zemi, smrti se ne - bu - deš bát.

D DΔ GΔ D

Je - den jis - tě zná všechna trá - pe - ní tvá,
 Je - den jis - tě zná všech - na trá - pe - ní

F# Em A9 D

je - den jis - tě ví, Je - žíš Je - žíš po - ro - zu - mí.
 tvá,

101

T. B./Tomáš Butta

D Hm A D Hm

1. MÁ MODLITBA ne-mí-vá někdy slo-va, když v slzách za Je-ží-šem
2. Zním o-po-ru, o níž se můžeš o-přít, znám při-te-le, co nikdy
3. Má píseň vůbec někdy nemá tó-ny, když svoji radost toužím

A D Hm A D Hm

přicházím, On však mi ří-ká: neplač, zkus to zno-va, já s tebou bu-du čelit
ne-zra-dí, své starosti hned na něj můžeš vlo-žit, a že jsi na dně, to mu
vy-zpí-vat, zní v duši mojí jak svá-teč-ní zvo-ny, když na hrud' jeho mohu

A D Hm F#m Hm F#m

nesnáším. Je-žíš je pastýř dobrý, i v no-ci na stráži bdí,
ne-va-dí. hla-vu dát.

G⁶ Em A Hm F#m Hm

když vše jde spát. Ži-vot svůj za ov-ce dá, ztra-ce-nou

F#m G⁶ Em A Coda F#m Em H

vždy vyhledá, On má mě rád. On má mě rád.

102

K. Kejval—M. Čančíková/J. Slováček

C Am F G Dm

1. CHVALTE HOS-PO-DI-NA, chvalte ze vši sí-ly, lidé ná-ro-
2. Chvalte Hos-po-di-na! věčná věrnost je-ho sho-ví-vá nám
3. Chvalte Hos-po-di-na, je-ho pravdu znej-te, že je věčná

E Am Dm G⁶ C/e (F) C^{Fine} Am Dm

dů všech, černí, žlutí, bí-lí! Neboť vzrůstá mí-lost, kterou
do-sud, chce nás zbavit zlé-ho. Když se všechno změ-ní, padnou
stá-le, na pa-mě-ti měj-te! Mladí ja-ko sta-ří ze všech

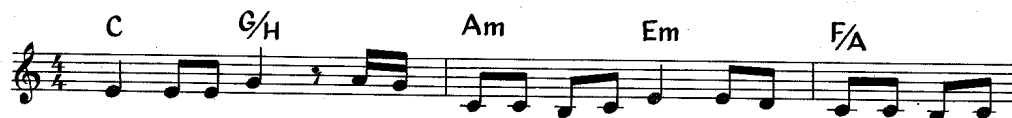
G⁷ E/G# Am Am⁷ D F (Am) G G⁷

všem nám dá-vá, neboť pravda je-ho věky pře-tr-vá-vá.
trů-ny s kra-li, ne-u-mlk-nou nik-dy ústa pl-ná chvá-ly.
ze-mí svě-ta, nechť vždy ha-le-lu-ja ze rtů našich lé-tá.

103

D. R./Daniel Raus

MÁ LÁSKA jen, Pane můj, ať každý den chudě hle-dá, nuzně
 Uč lásku dát tomu, kdo mě ne-má rád, v duši sí-lu, vět-ší
 Až skončí boj, navždy zmizí ne-po-koj, každou chvíli ví-ra

zvedá, ať je Tvá. Mou lás-ku vem s po-ko-rou než skončí den, všem ať
 víru chtěl bych mít. Stín za-žeh zůst, ať tam může láska růst, ať nás
 sí-lí, Te-be zná. Má význam žít, mezi li-di lásku sít, jednou

sví-tí, všechny vznítí láska Tvá. Vím, ne-sta-čí jenom
 lé-čí, lidem svědčí, že je znáš. Vím, pat-ří všem, nejen
 vzkličí, zlo-bu zni-čí láska Tvá. Vím, budu žít, budu

» žít a nechat žít «, kdo nemá lásku Tvou, u-mí - rá.
 blízkým v srdci mém, kdo nemá lásku Tvou, u-mí - rá.
 k so-bě blízko mít. Ten, kdo má lásku Tvou, život má.

104

G. K./Grasyna Kaletová

1. - 3. VÍM, ŽE JEŽÍŠ PŘIJDE br-zy na zem k nám a vezme

svůj lid s sebou tak, jak kdysi slí-bil nám, věřím, že při-jde Pán

ja - ko Král, přijde Je - žis san - dě - ly a vezme lid svůj
 ko - ru - nu dá těm, co věr - ně slou - ži - li mu
 budu ta - ké ce - lým srd - cem zpí - vat, vo - lat:

Dm Gm C⁷ F

při - pra - ve - ný k so - bě tam, náš Je - žíš Pán.
s láskou denně, s ra - dos - tí, ty On po - ctí.
Je - žíš při - šel na zem k nám, můj dra - hý Pán.

105

F (4) C

TAM, KDE SLUNCE VYCHÁZÍ i kde za - pa - dá, všude tam jen ať zní:

F B F A B C

» Dík Bohu vzdej!« Jen Pána chval, kdo mu sloužíš, jeho jméno chval, chvalte Hos - po - di -

F F⁷ B F A B C F

na. Požehnaný Pán, Pán Bůh náš, chvalte ho dnes a až na vě - ky!

106

Přel. S. Verner/A. M. Cocagnac

Cm Fm Cm Fm⁷ Cm Fm Cm

1. VYSSVOBOZEN je Boží lid, prost hříchu pout, minul jak sen útlak všech bíd,
2. Vy-svo-bo-zen jsi také ty, tvá přešla noc, vzplál nový den. Spoutané rty

Fm Cm Fm Cm Fm Cm

smíš vy-dech-nout a ži-vot započít no-vý. Co nad to lepšího kdo ví: hledět
již světla moc pro já-sot ot-ví-rá vděčný. Jen z lásky Bůh ne-ko-neč-ný přijal

Fm⁷ Cm G Refrén C F C

svobodně každému v tvář, vidět v stínech sluneční zář! Náš Bůh je smířen, děti své v lásce
na mitost dítě své dnes. Jemu vstříc hlas svobodný vznes!

F C G C F C (F) G C

otcovskou náručí ví - tá, i všechny v dálece tvým hlasem zvat chce, nový den nad zemí sví - tá.

C F Dm/F G⁷ Am G/H G

1. NA-ŠE CHVÁLA Je-ží-šo-vi pat-ří, za to, že On kaž-dé-ho má
 2. Na-še pí-seň nad o-bla-ky le-tí, Je-žíš jis-tě vy-sly-ší náš
 3. Na-še chvála Je-ží-šo-vi pat-ří za to, že v svých slibech stá-lý

C G⁷/D C/E F Dm/F G Am Dm G⁷

rád. Pro ně-ho jsme všichni sestry, bratři, chtějme je-mu svo-je mlá-dí
 hlas. Ja-ko o-tec sly-ší svo-je dě-ti, když prosíme, o-bo-ha-tí
 je. Kdo ne-vě-ří, ať to ta-ké zkusí, v každodenním bo-ji vy-hra-

C F/C C Am Em F Em

dát. Každ-ý, kdo bu-de je-ho Slo-va dbát, ten ne-mu-sí se
 nás. Za všechny da-ry, kte-ré dá-vá nám, bud' o-sla-ven náš
 je. Je-ží-ší slou-žit pravá radost je, kdo je-mu vě-ří,

Dm⁷ G⁷ C F Dm/F G A^b C/E (Am) Dm G C

o svůj život bát. Proto jak se na člo-vě-ka pat-ří, chtějme Krista mi-lo-vat.
 Spasitel a Pán. Ha-le-lu-ja nad o-bla-ky le-tí, dí-ky, že se sklá-ní k nám.
 život vy-hra-je, ha-le-lu-ja, zapěj s námi zvučně, Je-žíš v srdci kra-lu-je.

H E H/F# F# H E H

VŠE-LI-KÁ VĚC MÁ SVŮJ ČAS a cesta každá má svůj

C^{#7} F^{#7} H Fine

cíl, pro vše, co na ze-mi dě-láš, ča-su máš díl. 1. Je čas ro-ze-
 2. Je čas sta-vě-
 3. Je čas hle-dá-

F^{#7} H F^{#7} H

ní, čas zmí-rá - ní, čas sá - ze - ní a čas ke žni, čas za - bí-
 ní, čas bou-rá - ní, čas ve - se - lí, čas za - chvě - ní, je čas pryč
 ní, čas ztrá-ce - ní, čas dě - le - ní, čas spo - je - ní, je lás - ky

F^{#7} H F# E F^{#7} E H

jet, čas lé - čit zas, je čas se smát a čas na pláč.
 ká - men od - ho - dit a čas pro ká - men za - se jít.
 čas a vál - ky čas, já ří - kám vám: Je stá - le čas.

109

Cm (Cm^A/H Cm⁷/B) Fm/A^b (Fm⁶/A^b)

1. CESTU ÚZKOU ZNÁM, nejdeš po ní sám, víš, že cíl svůj
 2. Ces-ta, kte-rou jdeš přes moře i poušť, ú-ska-lí svá
 3. Tvrdou ší-ji máš, na to pa-ma-tuj, pra-ví ti tvůj

G (G⁷) Cm (Cm^A/H Cm⁷/B) Fm/A^b

má, víš, že cíl svůj má. Ve-de do ze - mě, která z mi-los - ti
 má, ú-ska-lí svá má. Za ni-mi je zem, hojnost mléka má,
 Pán, praví ti tvůj Pán. Vždy na myslí měj, že jen z mi-los - ti

(Fm⁶/A^b) G (G⁷) Cm C⁷ F

nám se ot - ví - rá, nám se ot - ví - rá. Neboj se jít tou úzkou
 medem o - plý - vá, medem o - plý - vá.
 přejdeš přes Jor - dán, přejdeš přes Jor - dán.

C G G⁷ C C⁷ F

ces - tou přes pouště, ská - ly až za Jor - dán. Vždyť nejdeš sám,

F C G G⁷ C

ti - sí - ce jdou s ná - mi a zástup předchází Hospodin Pán.

110

Přel. B. Kejř ml./Stará galská melodie

C Am D⁷ G⁷ F C

1. Ú - SVIT ZA - ZÁ - ŘIL jak první rá - - no,
 2. Pa - prs - ky slun - ce lí - ba - jí ob - - zor,
 3. Tvo - je je slun - ce, tvé je i rá - - no,

Am Em F C G⁷ C Am F

ko - sí zpěv zvo - ní jak prv - ní hlas, dě - kuj za pí - seň,
 ro - sa na - pá - jí vy - prah - lou zem. Dě - kuj za svě - žest
 ži - vot je vi - ce než no - ci sen. O - sla - vuj Bo - ha

C F Dm/F C/E Em Dm G C

dě - kuj za rá - no, kte - ré k nám přiš - lo po no - ci zas.
 ba - rev - ných kvě - tú ti - ší - cí bo - lest i v srd - ci tvém.
 kaž - dě - ho rá - na, že z lásky dal ti no - vý zas den.

111

Jan Karafiát/Otmar Mácha

Dm (B) Gm (Dm) F/c C⁷ F Gm/B C

Ó, NÁŠ MI-LÝ BO-ŽE, po-vsta-li jsme z lo-že a pěkně tě pro-sí-me,

F C (Dm C) Dm A⁷ B Gm A Dm

dej, ať se tě bo-jí-me, bo-jí-me a po-slou-chá-me a při tom se rá-di má-me.

112

A D

1. TY JSI NÁS, PA-NE, VO-LAL a jas-ný byl Tvůj
2. A pře-ce by-ly chví-le, kdy marně's mlu-vil
3. Tys mu-sel mno-hé vzí-ti a po-zba-vit nás
4. Náš vzdor Tě ne-od-ra-dil, Tys za ná-mi šel

A D A F#m E⁷

hlas. My po-zna-li, že váž-ně zveš k so-bě ta-ké nás.
k nám, když ji-ný hlas nás vá-bil; té do-by že-lí-vám.
sil. Mu-sel's nás nej-dřív zlo-mit, než jsi nás na-pří-mil.
sám. Dnes v po-ká-ní chci ří-ci: "Mluv, Pa-ne, po-slou-chám."

A D A

Dí-ky, že jsi mluvil k nám, Pane, mluv i dál, pomá-hej, by každý

Dí - - - ky, že jsi mluvil k nám, Pane, mluv i dál, po - - -

1. F#m E 2. D E⁷ A

z nás slyšel, po-slou-chal z nás sly-šel, po-slou-chal.

— má-hej, by každý z nás slyšel, po-slou-chal. — má-hej, by každý z nás sly-šel, po-slou-chal.

113

Helena Kohoutová/Bohumír Toušek

F Gm B C A Dm

1. V DEN SOUDU, věčný Hos-po-dá-ří, jak předstoupíme před Tvou tvář? Tam u-svěd-
2. Zde stařec sečten čas měl na dny, tam chlapec v žalu zlém se chvěl, proč stihl
3. Zná Hospodář, co dělník ne-ví, kdy musí pleva od zr- - na. Ach, Pane,

Gm B C C⁷ F Dm B F

če-ni budou lhá-ři, pokrytcům zhasne sva-to-zář. Tam každá hříšná samolibost jak vložka
 ho jen pohled chladný, když v oblacích tě nalézt chtěl? Ach, dej ať hříšná samolibost jak vložka
 pozdrž soud a hně-vy, když naše žeň tak cha-tr-ná! Ať všechna hříšná samolibost jak vložka

B C Am F⁷ B C A⁷ Dm B/D F/C B⁹ Gm⁹C⁷ F

sněhu roz-ta-je ... a marný vzdech a marná lítost : bez skutků víra mrtvá je.
 při nás roz-ta-je ... Ta-dy je k činu při-le - ži - tost, bez skutků víra mrtvá je.
 sněhu roz-ta-je ... a skutkem dozná naše lí - tost : bez skutků víra mrtvá je.

114

Přel. S. Verner/Bohumir Toušek

G⁷ C G⁷ C C⁷ F

1. SÁM BŮH VEĎ ROZUM NÁŠ, dej věrné sro-zu-mě-ní! Sám Bůh zrak osvěřnáš, dej pravě,
 2. Duch svatý za-cho-vej, co při-ja - li jsme slovem, svou vláhou vyrůst dej tě setbě

C/E (D⁷)G⁷ C (C⁷) F Fm C/E Em Am G⁷ G⁷ C

čisté zření! Sám Bůh říd jazyk náš, slov znění rozjasňuj! Sám Bůh cit naplň náš a v srdce mír vlej svůj!
 v žití novém! Když pak se rozejdem, veď srdce k jednotě, ať v světě vzbouřeném jsme světlem v temnotě!

115

Samuel Verner/Ch. F. Brown

E C#m F#m H⁷ E E⁷ A E/H G⁷/H# C#m

1. JE - ŽÍŠ, JE - ŽÍŠ ne - be i země Král, Je - žíš, Je - žíš
 2. přítel všech znavených,
 3. pastýř všech zbloudilých,
 4. ze zmatku zachránce,

F#m/A H⁷ E

pří-te-lem se mým stal.
 i mou láskou je zdvih.
 světlem ve chvílích zlých.
 po-koj svůj mi dát chce.

116

Z němčiny

DEN SKONČIL, půjdem spát,
 jen jed-nu prosbu má - me : Pa-ne, zůstaň s ná - mi ce - lou noc!

117

Bohumir Toušek

BUĎ NÁM BLÍZKO, Pane, světlo v nás ať plane, dej nám radost svoji dnes.

C F G C F

ROK ZA ROKEM, ro-ky, lé-ta jdou, k roku rok v ruku

Dm⁷/F C/E E⁷/G[#] Am C⁷/B F^Δ/A Dm⁹ G C *Fine*

las-ka-vou, ó Pane, v ruku Tvou vkládám dny a roky tak, jak jdou.

C F G F Dm

1. Zná-m ča-sy, kdy tě smích o-pus-tí, vím o těch dobách zlych, vím
2. Zná-m lé-ta zá-ří - vá, hojný stůl a kalich o - plý - vá a
3. Svou ru-ku do dla-ní sil-něj-ších než je mé dou-fá - ní já

C/E E⁷/G[#] Am Am⁷ D⁹ G⁷ G⁵⁺ *D.C. al Fine*

o ú - ho - ru, bod-lá - čí, o dechu, který ne-sta - čí.
pí-seň chvá-lí hojnou žen, na-ti-síc-krát jsi ob-da - řen.
vloží-m s dechem posledním. Za řekou času ze-mi zřím.

A⁷ D D⁷ G D

1. VSTALA MYL nohy svým dru-hům u-na-ve - ným, službu
2. Vstaň a myj nohy svým brat-řím u-na-ve - ným, služba

A A⁷ D D⁷

tak po-vý - šil na pos-lá - ní. Vstal a myl nohy svým dru-
je někdy víc než vyz-ná - ní. Vstaň a myj nohy svým brat-

G D E⁹ A⁷ D A⁷

hům u-na-ve - ným, ká-zal jim beze slov ká-zá - ní. Mistře,
řím u-na-ve - ným, kaž jim tak beze slov ká-zá - ní. Pet-ře,

D D⁷ G D Hm⁷

ne, nohy mé jsou tu-ze špi-na - vě, ruka Tvá je pře-sva-tá, ať
mlč, vždyť mnohý krá-l by lé-pe u - dě - lal, kdyby v kleče lidem nohy myl než

E⁷ A⁷ D D⁷ G

se jich ne-dot-kne. Mistře, ne, přece ne, no to je zho-la ne-mož-
z trůnu kra-lo-val. Pet-ře, mlč, vždyť přece víš, že vždy je mnohem

D Hm⁷ E⁷ A⁷ D

né, no-hy mě jsou ru-ky Tvé zcela ne-hod - ně.
víc chtít li-dem ně-čím po-slou-žit, než chtít z nich něco mít.

POKYNY PRO DOPROVÁZEČE

Užili jsme tentokrát jiného způsobu značení akordů, než tomu bylo u Nových písní I. Důvodem ke změně byla snaha zachytit harmonii písní ve větších detailech bez ztráty srozumitelnosti a přidrželi jsme se tedy základních rysů soudobého způsobu zápisu, který vyhovuje jak kytaristům tak hráčům na klávesové nástroje.

Základním východiskem při tvorbě značky je velké písmeno. Představuje základní tón a zároveň durový kvintakord na něm postavený. Součástí písmene může být posuvka v pravém horním rohu (**#** místo -is a **b** místo -es).

V pravém horním rohu (případně za posuvkou) se také píše číslice, která určuje typ akordu a zároveň interval nejvyššího tónu k základnímu:

- 7 malá septima — čtyřzvuk (septakord)
- 9 velká nóna — pětizvuk (nónový akord)

Číslice, které nejsou v terciové řadě, mají význam přidáných tónů:

- 6 velká sexta, přidaná ke kvintakordu (nikoli sextakord)
- 4 průtah kvarty k tercii, která tedy v kvintakordu chybí.

Jsou-li některé intervaly jiných kvalit, upřesní se to znaménky za číslicemi:

- m „minor“ — malý
(u tercie se číslice vynechává a „m“ značí mollovou tercii kvintakordu)
- maj „major“ — velký
(pro septimu se užívá „Δ“ a číslice se vynechá)
- + zvětšený
- zmenšený (pro zmenšeně zmenšený septakord se užívá „o“, pro zmenšený malý septakord „φ“)

Přidané intervaly mají před číslicí „+“ (u 4 a 6 se vynechává).

Basový tón nemusí být totožný se základním tónem (například u obrátů). V takovém případě se píše odděleně za lomítko a skládá se opět

z písmene (popřípadě doplněného posuvkami). Tento zápis se respektuje při doprovodu na nástroje, které to umožňují (klavír, varhany, basové nástroje), kytaristé jej zpravidla nemusejí dbát.

Příklady některých značek (v závorce je uvedeno dřívější značení):

kvintakord C moll c – es – g	(c)	Cm
velký septakord c – e – g – h	(C ⁷ maj)	C ^Δ
zmenšeně zmenšený septakord c – es – ges – heses	(Cdim)	C ^o
zmenšeně malý septakord c – es – ges – b		C ^φ
zvětšený kvintakord c – e – gis		C ⁵⁺
nónový akord s malou nónou c – e – g – b – des		C ^{9m}
mollový sextakord es – g – c		Cm/E ^b
kvintakord s přidanou velkou nónou c – e – g – d		C ⁺⁹

durový kvartsextakord s průtažnou kvartou
g – c – f

zmenšený kvintakord cis – e – g (cis dim) C^{#5-}

Řadu akordů lze buď vynechat nebo nahradit jinými. Je třeba se řídit citem a pak lze většínou provést tato zjednodušení:

– vícezvuky nahradit nižšími (až základním kvintakordem)

– oba zmenšené septakordy nahradit zmenšeným kvintakordem nebo i mollovým kvintakordem, popřípadě o malou tercii výše

– zvětšený kvintakord lze nahradit často durovým kvintakordem o velkou tercii výše.

Některé akordy, které lze vynechat, jsou dány již do závorek. Některá jiná zjednodušení vyžadují více změn a pro zachování přehlednosti nebylo jednodušší řešení zaznamenáváno; je na doprovázečích, aby si je vypracovali sami.

SEZNAM PÍSNÍ (podle počátečních slov a čísel písní)

Až se mě budou ptát	98	Chval písní Pána Ježíše	42
Buď nám blízko, Pane	117	Chvalte Hospodina ze vsí síly	102
Buď, prosím Tě, Hospodine	79	Chvalte Pána, chvalte jeho jméno	87
Bych jazyky lidskými mluvil	5	Já hledám stále dům svůj	95
Cesta do nebe	62	Jako po dešti slunce jas	51
Cestu úzkou znám	109	Jako slunce je Boží láska	16
Čisté srdce stvoř mi, Pane	86	Jedno jsme v Duchu svatém	52
Dávno to již	26	Jen se dívej na ptáčky	35
Dej srdce otevřené	71	Jen s pomocí žijeme	82
Den jak den toužím jít	10	Ježíše mám	67
Den skončil, půjdem spát	116	Ježiši Králi, sám jsi stál	28
Den nad horami vstává	88	Ježíš je cesta, pravda i život	7
Díky, Pane, díky	27	Ježíš je vítěz nad vinami mými	14
Dnes píseň zní Ti k chvále	1	Ježíš je vítěz, ó haleluja	70
Haleluja, slavme Beránka	13	Ježíš nebe i země Král	115
Haleluja, žije Bůh	68	Kapky deště na mém okně	46
Hledej nejdřív Boží království	11	Kdo je Ježíš Kristus	38
Chtěl bych chválit	61	Kdo mě z pout mých	40
		Když Bůh světu Syna svého dal	94
		Když jsi nás v Egyptě našel	65

Když v životě však se ti daří	69	Pán Bůh má i tebe rád	32
Láska, kterou Ježíš dává	33	Pán Bůh nás má všechny rád	45
Láska, kde kdo mluví o lásce	90	Pane, dnešek je den chvály	12
Má duše Boha velebí	2	Pane, Ty jsi ve svých slibech stálý	43
Má láska jen, Pane můj	103	Pár bílých pozdravů dává svět	18
Má modlitba nemívá někdy slova	101	Pastýři stáli na stráži	20
Minuty a hodiny a dny jdou	49	Píseň zní	15
Můj Pán, ó můj Pán	73	Pohled na louku	58
Muž má být ze žuly utesán	53	Pojď a vzdej chválu svou	37
Na Boží syny čeká	78	Pojďte a vizte to Slovo	93
Nám se úsměv lehko tváří	48	Pokání číňte, blízko je království	39
Na slámě ustláno v chlévě má	21	Poručil Bůh kdysi pustým pláním	85
Naše chvála Ježíšovi patří	107	Požehnaný Pán (Ž 68)	54
Navrať se k Otcí	44	Proč bázeň v očích máš	8
Nepůjdu hledat hrob	25	Proč zvykli jsme si snadno žít	36
Neskládejte v mocných naději	99	Pro mne též	31
Nová země, nové nebe	63	Před Tvou tváří, Pane	50
Novou píseň našim rtům	47	Přijde Ježíš	30
Ó náš milý Bože	111	Přijď, Pane, k stolu našemu	55
Ó Pane, díky za vzácný dar	6	Radost letí světem	81
Otevřete brány hradeb	41	Rok za rokem roky, léta jdou	118
Pamatujmež, všichni věrní	84	Sám Bůh veď rozum náš	114
Pán Bůh je síla má	83	Sen podivný jsem v noci měl	92
S Pánem jdi životem	96	Semínko ve větru	56
Stádo ovcí v horské stráni	66	Slyší modlitby můj Pán jediný	100
Stál jsem v tu dobu	89	Vím, že Ježíš přijde brzy	104
Svatý Hospodin, Bůh	4	Vítězi k počtě zpívejme	3
Tam, kde slunce vychází	105	Vstal a myl nohy svým	119
Tam, kde teče Jordán tichý	76	Všeliká věc má svůj čas	108
To je svět můj	59	V tiché kraje s nebe sestoupil	17
Tvé stíny, Getsemane,	24	Vysvobozen je Boží lid	106
Ty jsi nás, Pane, volal	112	Zastav se každý, kdo v světě	91
Uč mne v pokoře vzdát díky	72	Zas v nové síle povstáváme	23
Úsvit zazářil jak první ráno	110	Zde ruce mé	77
Už jsme zase neprospěli	29	Znám slavné město	97
Vás posílám rozsévat lásku	60	Znějí zvony v srdci nám	22
V den soudu	113	Zní, zní, zní hlas temný	57
Veselme se, křesťané	64	Zpívám si píseň zimní	19
Vím o budoucím věku	80	Zpívej, Bohu našemu zpívej	75
		Zpívej dnes píseň chval	9
		Zpívej, že lásku a Boha znáš	34
		Zůstaň s námi, Pane	74

NOVÉ PÍSNĚ II

Vydala Církev bratrská
Praha 1, Soukenická 15
pro vnitřní potřebu.
Jako první vydání tištěno ve Finsku.

Printed in Finland
by Gummerus Oy Jyväskylä 1984